

OBČINSKI PRAZNIK V PRENOVLJENEM KULTURNEM DOMU

Osrednja prireditev v okviru praznika občine Šoštanj je bila 30. septembra, ko se je pred Kulturnim domom v Šoštanju zbrala množica ljudi. Svečano otvoritev prenovljenega Kulturnega doma je sovpadala s praznikom občine ter podelitvijo najvišjih občinskih priznanj, ki jih je v okviru svečane seje podeljeval podžupan občine Šoštanj Marjan Jakob. Bogat kulturni program, ki smo ga v Šoštanju že kar pogrešali, pa je bil sam po sebi dovolj sporočilen.

Kulturni dom, ki sicer še ni bil star, pa zato toliko bolj neprimerno grajen za širše potrebe, bo odslej nudil gledališke in filmske užitke, streho bo dal tudi mešanemu pevskega zboru Svoboda, kakor tudi vsem branja željnim, saj bo v oktobru v njem zaživela knjižnica, za katero upamo, da bo znala prostor izkoristiti tudi s kakšnimi bralnimi uricami. Lepo vreme je še dodatno privabilo ljudi, ki so pred Kulturnim domom spremljali besede govornika Ivana Sevskega, ki je zbranim spregovoril tudi o bivšem Slomškovem domu. Dekan šaleške dekanije Jože Pribožič je blagoslovil dom in vse, ki ga bodo obiskovali, otvoritveni trak pa je prerezal Ivan Hrovat, ki je član Pihalnega orkestra Zarja že sedemdeset let. Zvoki Pihalnega orkestra Zarja so pospremili ljudi v notranjost doma, ki so si ga ogledali tudi po prireditvi, ki je sledila otvoritvi.

Vizija novega tisočletja je bil moto svečanosti, ki jo je v domu začel Mešani pevski zbor Svoboda.

Slavnostni govornik podžupan Marjan Jakob se je pred nabito polno dvorano v svojem govoru dotaknil življenja in dela v občini Šoštanj, doseženih ciljev in nalog, ki nas še čakajo, ter izpostavil tudi to, da je čas, da začno o nas pisati lepe stvari, da se začnemo spoštovati in da se znamo veseliti dobrega bolj od slabega in da je razvoj občine odvisen od nas samih in od tega kaj želimo.

Po govoru je sledila podelitev najvišjih občinskih priznanj. Naziva častni občan sta prejela Bogdan Menih, dr. medicine, nedavno umrli župan, in ga je zanj prevzela žena Majda ter zborovodkinja Anka Verdnik - Jazbec, priznanje občine so prejeli OŠ Karla Destovnika Kajuha, Mešani pevski zbor Svoboda ter Pihalni orkester Zarja, plakete pa Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto ter taborniki rodu Pusti grad.

Bogat kulturni program so poleg Mešanega pevskega zbora Svoboda dopolnjevali folklorna skupina Vandrovčki, Šaleški oktet, plesna skupina s Kajuhove šole, harmonikarski orkester glasbene šole, Pihalni orkester Zarja in mažorete. Po obisku ob otvoritvi sodeč, bodo Šoštanjčani znali poiskati pot v Kulturni dom (priložnost se jim je ponudila že naslednjo soboto ob predstavi Prihranjeni dolar), zato upajmo, da bo življenje v njem steklo in da bo novi prostor dostopen vsem ljudem, željnih kulturnih užitkov.

MiKo

NAPOVEDNIK

■ stran 2

Občinski razpisi

Oddaja lokala, prodaja Kumrove hiše

■ stran 3

Obnovljen Pusti grad

Srečanje krajanov ob prazniku

■ stran 6

Šoštanjske mažorete druge

Odlične uvrstitve na državnem tekmovanju

■ stran 7

Člani Spina zmagujejo

Športniki aktivni v ligaških tekmovanjih

O B Č I N E L I S T Š O Š T A N J

80 LET SKRBI ZA ZDRAVJE

Bolnišnica Topolšica, ki ima v naši dolini in tudi v Sloveniji številne prijatelje, je praznovala 80-letnico. Za praznovanje so pripravili dvodnevno strokovno srečanje ter slavnostno akademijo v kinodvorani Topolšica 1. oktobra 1999. Na to akademijo so poleg osebno vabljenih gostov vabili tudi plakati. In tako so v polni dvorani zaplavali zvoki Balade za Adelino in na ekranu smo spremljali razvoj Bolnišnice razdeljen na teme: diagnostika, skrb za okolje, kulturni utrinki, vizija novega tisočletja ter praznujmo skupaj. Za tem je direktor bolnišnice dr. Janez Poles še z besedami predstavil dogajanja osmih desetletij, od davnega leta 1919, ko so v Bolnišnici

Iz začetkov zdravljenja pljučnih bolezni v Sloveniji

Topolšica kot prvi v Sloveniji uradno zdravili pljučne bolezni. Iz skromnega sanatorija za tuberkulozo, ki je takrat predstavljal upanje za tisoče neozdravljivo bolnih, so prerasli v strokovno ustanovo, ki je našla svoje mesto v mreži slovenskih bolnišnic. Dr. Poles se je zahvalil prebivalcem ob Paki, županom, podjetjem in ustanovam za zaupanje in podporo v trenutkih težav. S pohvalami, komentarji in peticijami so dajali jasno vedeti, da je Bolnišnica v Topolšici njihova, da jim pomeni varnost in daje kakovost življenja. Slavnostni govornik, minister za zdravstvo dr. Marjan Jereb pa je s toplimi, bolnišnici naklonjenimi besedami prepričal prisotne, da si slovenskega zdravstva, ki je na zavirljivi višini, ni mogoče misliti brez Bolnišnice Topolšica. Poudaril je, da je le-ta pokazala sposobnost spreminjanja in ima danes primerljiv nivo z Evropo. Optimistično je dodal, da gremo v boljše čase in če bo bolnišnica tako dobro delala kot doslej, ni bojzani za njen obstoj. V imenu gospodarstva se je kot govornik pridružil župan MO Velenje Srečko Meh, ki je zatrdil, da Bolnišnice v okviru regionalnega razvoja ne moremo pogrešati. Za uspešnost ima vse pogoje, saj v Topolšici ni onesnaženja z SO₂ in NO_x, ima centralno kanalizacijo in je v bližini zdravilišča.

Program so nadaljevali imenitni glasbeniki For saxess z Dunaja z vrhunskim koncertom. V zasedbi so štirje saksofonisti, med njimi Velenčan Jure Pukl. Za to priložnost sta jih spremljala še gosta na tolkalih. Lepšega zaključka ne bi mogli poslušati niti v znanih koncertnih dvorana.

MaM

RIBE SO POGINILE - KRIVCA PA NI

15. septembra je v reki Paki poginilo okrog 6 ton rib, so rekli takrat. Zdajšnja ocena je, da je takrat v Paki poginilo približno 11.150 kg rib. Krivec? Še vedno neznan.

Gospod Bizjak z inšpektorata za okolje RS nam je povedal, da je raziskava še vedno v rokah kriminalistične službe, ki bo izsledke posredovala in verjetno sprožila postopek. So pa v okviru oddelka opravili inšpekcijske preglede pri TEŠ in na čistilni napravi, ki tudi sicer opravljata dnevne meritve za interno uporabo. Naprava za kontinuirano merjenje iztoka ni pokazala izjemnega stanja, tako da na izpiskih ni bilo ta dan opaziti nobenih nihanj oziroma posebnosti. Skoraj gotovo lahko trdimo, da TEŠ in čistilna nista kriv-

ca za pogin rib, je na podlagi inšpekcijskega pregleda zaključil Bizjak.

Ribiči so po tej škodi analizirali stanje na porečju Pake. Neuradni podatki kažejo, da koncentracija težkih kovin v mulju ne presega kritične meje. Z elektro odlovom so pri preizkusu 30. septembra v dolžini 80 metrov Pake vzdolž TUŠ-a našli 763 kosov vseh vrst rib, od Puharskega mostu dalje proti Penku pa v enaki dolžini le še 4 klene in 11 drugih rib. Pritoki Šentflorjanščica, Toplica in Bečovnica so, kot pravijo, čisti. Ribiška družina Paka je v tem času že vložila prijavo pri državnemu tožilstvu proti neznanemu storilcu.

MiKo

Velenje
SP Do 35
LIST
1999
352(497.4 Šoštanj)
9000626.10

TOREK, 26. OKTOBER 1999

CENA 100 SIT

ZAPRT OBRAT ELKROJA V ŠOŠTANJU

Kam so šle vse deklice

Novica, da je šoštanjski obrat Elkroja od prvega oktobra zaprt in da se delavke, ki so delale v Šoštanju zdaj vozijo na delo v Nazarje, ni več sveža. Je pa vsekakor aktualna, saj si v Šoštanju še nismo opomogli od zaprtja tovarne usnja. Zakaj in kako je prišlo do ukinitve kar nekaj delovnih mest, ki so jih zasedale pretežno ženske, smo hoteli izvedeti iz prve roke, na upravi Elkroja, ki je v Nazarjah.

Direktorica žal ni bila dosegljiva, zato nam je stališče firme in razloge posredovala Vera Pečnik, namestnica predsednice uprave: *Za ta korak se nismo odločili, ne da bi prej pretehtali vse možnosti. Preprost ekonomski izračun nam je dokazal, da so stroški obrata v Šoštanju mnogo previsoki. V Šoštanju so prostori, v katerih bi lahko delalo 200 delavcev. Če vnaprej smo vedeli, da bo treba nujno nekaj ukreniti, ko bo zasedenih pod 100 delovnih mest. To se je zgodilo in po logiki pametnega gospodarja je naš ukrep na mestu. Obrat smo zaprli in delavkam iz Šoštanja zagotovili delo v Nazarjah. S tem pa ni rečeno, da se nismo trudili, da bi obdržali šoštanjski obrat. Velik problem so bile v Šoštanju bolniške, ki so predstavljale velik odstotek odsotnosti z dela, saj je velikokrat delalo samo 47 % ljudi. V zvezi s tem smo imeli kar nekaj sestankov v prisotnosti ljudi iz Gospodarske zbornice in tudi z zdravstvenim osebjem. Stanje se ni izboljšalo.*

V pogovoru z gospo Pečnik smo tudi izvedeli, da zaposlovanje ljudi v konfekciji ni ravno preprosto. Navedla je primer, ko so iskali 50 ljudi, 12 se jih je javilo, dva kandidata sta se udeležila razgovora in samo ena je vzela delo. Njeno mnenje je, da je težko dobiti dobrega delavca, da pa je treba skrbeti za tiste, ki delajo.

Na delo je treba v Nazarje

In kako se bodo znašle delavke, ki so se od prvega oktobra postopno začele voziti v Nazarje? Po besedah gospe Pečnik so pretehtali vsako delavko posebej, probleme in možnosti, da opravlja enako delo kot v Šoštanju. Firme je kar v 90 % to uspelo. Ravno tako so se na upravi potrudili pri reševanju prevoza na delo. Poleg tega, da urejajo stvari organizacijsko, bodo krili 70 % prevoznih stroškov. Tudi možnost osebnega stika je zdaj večja. S strani uprave se trudijo za dobre odnose in prislulneje problemom posameznika. Za zdaj še nobena delavka ni izrazila želje, da bi delo pustila.

Vprašanje prostorov v Šoštanju je še odprto. Fiksnih stroškov, kot so računalniška linija, elektrika, toplotna energija, ni več, ker je obrat zaprt. V firmi so se že pogovarjali s predstavniki Občine Šoštanj in KS o nadaljnji usodi poslopja. Nekaj je tudi zasebnikov, ki so izrazili interes za opravljanje podobne dejavnosti, možnost pa je, da bodo stavbo prodali. Elkroj želi investirati v prodajalne, saj je trg neizprosno. Vera Pečnik zavrača tudi vsako podtikanje in govorice, ki so nastale ob tem: *Zaposleni na upravi nimajo nobenih osebnih interesov pri tem in tudi napolnevale o izgubi tožbe v zvezi z bivšim direktorjem nima nobene podlage. Jaz osebno in še marsikdo raje mirno spimo, kot pa da bi pri današnji situaciji igrali na take karte.*

Tako menijo pri firmi. A vsaka medalja ima dve plati in tudi ta se na strani delavcev sveti malo drugače. Sicer se delavke šoštanjskega obrata ne pritožujejo preveč in se počasi navajajo na vožnjo, ki jim vzame seveda kar nekaj časa. Bolj jim je težko, ker je bil obrat v Šoštanju zgrajen tudi na njihovih žuljih. Da so vajene delati, ni vprašanje, in da tudi norme niso dosegale zlahka, je bilo v Šoštanju splošno znano. Plača v konfekciji ni bogve kaj in morda tudi zaradi tega ni bilo na trgu toliko interesentov za to delo. Bolniške so bile, to delavke priznavajo. Zakaj, jim gre malo težje z jezika, in tudi o skrhanih medsebojnih odnosih, za katere je bilo znano, zdaj nočejo govoriti. So pa bile šokirane, ker so novico o selitvi v Nazarje izvedele šele zadnji teden. V času, ko so bile doma in koristile ure, so imele vsaj toliko časa, da so se bolj ali manj sprijaznile z dejstvom. V Šoštanju Elkroja ni več.

MiKo

DOBITNIKI PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ

Poleg naziva častnega občana, ki sta ga po sklepu Sveta občine Šoštanj na predlog Komisije za priznanja prejela Bogdan Menih, dr. med. in župan občine Šoštanj, ter Anka Verdnik Jazbec, so ob občinskem prazniku, 30. septembra, podelili tudi priznanja Občine Šoštanj in plakete Občine Šoštanj še naslednjim: Priznanje občine Šoštanj so prejeli osnovna šola Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj ter Pihalni orkester Zarja. Plaketi občine sta prejela Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto in Društvo tabornikov - Rod Pusti grad.

Predlagatelj je med številnimi argumenti, ki potrjujejo upravičenost osnovne šole Karla Destovnika Kajuha do tega priznanja navedel, da šola razširja svoj program in svoje aktivnosti za širše potrebe otrok in krajanov in s tem prerašča v družbeno in kulturno središče na svojem območju. Na šoli so že leta 1968 uredili spominsko sobo posvečeno Kajuhu, naslednje leto pa so organizirali prvo razstavo otrok slovenskih osnovnih šol imenovano Likovni svet otrok, ki teče že trideseto leto. Leta 1983 je šola prejela tudi Žagarjevo priznanje, leta 1989 pa je ravnatelj Karel Kordiš prejel najvišje republiško priznanje za vidne dosežke pri delu OS KDK ter pri njenem razvoju in povezovanju. Na podružnični šoli v Zavodnjah se že vrsto let odvija Napotnikova kolonija, v podružnični šoli Topolšica pa uspešno sodelujejo pri projektu Turizmu pomaga lastna glava. Priznanje je v imenu šole prevzel ravnatelj šole Darko Menih.

Korenine Mešanega pevskega zbora Svoboda segajo tja do leta 1919. Bogata tradicija, nenehno iskanje boljšega in novega posameznih vodij, kot so bili Ivan Naraločnik, Julij Palčnik in Danica Pircnik so oblikovali zbor, ki ga je po krizi v letih 82/83 vzela v svoje roke Anka Verdnik, ki zbor uspešno vodi še zdaj. Po prvem nastopu leta 1982, ko so osvojili tudi bronasto medaljo so skozi čas in leta osvojili še druge. Zlata plaketa leta 1988 na Naša pesem v Mariboru ter bronaste leta 1992, 1993 in 1995, pa še srebrna leta 93, 97 in 98 potrjujejo visok nivo, ki ga dosega ta zbor. Zbor predstavlja trden temelj za ponoven razcvet kulturno društvenega življenja občine Šoštanj. Priznanje je v imenu zbora prevzel Ivan Sevšek.

Pihalni orkester Zarja, v letu 1925 ustanovljen pod imenom Delavsko godbeno društvo Zarja, je v vseh letih delovanja dokazovalo svoj obstoj na različnih prireditvah znotraj in zunaj občinskih meja. S svojim delovanjem glasbeno bogati prebivalce Šoštanja in poleg tega, da ohranja tradicijo klasičnih pihalnih godb gradi novejšje oblike muziciranja. Je med večjimi in kvalitetnejšimi godbami v Sloveniji, skupaj s svojo skupino mažoret, ustanovljeno leta 1993. Pihalni orkester je skozi leta deloval pod taktirko Josipa Mazeja, Silva Tamšeta, Zdravka Zupančiča, Branka Škrube ter zdaj Janija Šuligoja ter prejel številna odličja na republičkem nivoju. Priznanje je prevzel v imenu pihalnega orkestra Zdravko Zupančič.

Prostovoljno gasilsko društvo Šoštanj - mesto je letos praznovalo 120 let delovanja in je najstarejše društvo v Šaleški dolini. Od ustanovitve do danes je preživelo mnogo državnih ustrojov, reorganizacij in posodobitev ter šteje danes 95 članov. Svoj sedež pa ima v gasilnem domu, ki je bil zgrajen leta 1969. Aktivnost društva temelji na prostovoljnem delu in velikem poudarku na tradicionalnih vrednotah. Njihova vodilna misel je: »Kje gori ne vprašamo - kdor trpi pomagamo!« Plaketo je v imenu društva prevzel Hinko Bolha.

V okviru Zveze tabornikov je bila v Šoštanju leta 1959 ustanovljena četa Pusti grad Šoštanj. Ustanovitelji in nadaljnji člani so tako v našem kraju razvijali organizacijo, katere bistvo je druženje in življenje v naravi. Z vstopom tabornikov Slovenije v svetovno skavtsko organizacijo je gibanje dobilo še druge razsežnosti. Razvilo se je v prostovoljno, mladinsko, nepolično organizacijo, dostopno vsem. V okviru tega deluje tudi rod Pusti grad, ki se udeležuje mnogih Jamboreev, ter dosega v tekmovanju med vrstniki dobre rezultate. Taborenja v Ribnem, Savudriji, na Slemenu pa vsako leto privabljajo mnoge mlade. Nagrado je v imenu roda Pusti grad prevzela Helena Urh, učiteljica na OŠ Bibe Ročka, kjer ima rod Pusti grad tudi sedež.

MiKo

Mesec varstva pred požari

Gasilci in njihovo delo so v vsakdanjem življenju prisotni vedno in povsod, vendar pa v mesecu oktobru želijo svoje delo še posebej predstaviti javnosti in s tem opozoriti na marsikateri problem, ki ni samo gasilski, ampak nas vseh. V šoštanskem poveljstvu so se odločili, da tokrat skupne vaje za vseh pet društev ne bo. Namesto tega so pripravili skupno srečanje s predstavniki policije, ki so zadovoljni za šoštanski rajon, organizirali pa bodo tudi preventivni ogled in posvet v tovarni Gorenje Notranja oprema v Šoštanju.

Vsako društvo bo na svoj način opozorilo krajane na nevarnosti, ki se jim z nekaj znanja morda lahko izognemo. Tako bodo nekatera društva priredila dan odprtih vrat, opremila izložbe, organizirala predavanja na šolah, v Lokovici in Gaberkuh pa so že izvedli nenapovedano gasilsko vajo.

Naj ob tem omenimo, da je gasilsko društvo Tovarne usnja na Občino in na direktorja Industrije usnja Vrhnika naslovilo pismo, v katerem so podali zahtevek, da se njihov gasilski dom izvzame iz pogajanj o prodaji dela tovarne občini oziroma da se jim dom dodeli, da bodo s svojo dejavnostjo lahko nadaljevali, saj 80-letne tradicije svojega

delovanja ne želijo prekiniti.

Za vse predsebnike in poveljnike društev je šoštansko poveljstvo priredilo srečanje s policisti, to so bili Korže Vlado, Škerlak Janez in Potočnik Dejan. Pogovor je vodil poveljnik poveljstva Boris Lambizer. Tematika je bila zelo zanimiva, saj se na požarišču pri svojem delu tako gasilci kot policisti večkrat srečujejo z istimi težavami. Veliko vprašanj in odgovorov se je vrtilo okrog intervencijskih voženj gasilskih vozil in varnega vključevanja v promet. Še vedno se dogaja, da kljub sireni in modri luči ostali vozniki intervencijskim vozilom ne dajajo prostora. Tega sicer zakon ne zahteva, je pa vendarle za prihod na požar pomembna vsaka minuta. Za policijo pa je večkrat pomembno tudi opazanje gasilcev, ki prvi pridejo na požar in lahko s točnimi informacijami pomagajo pri odkrivanju vzroka požara. Tako se delo obojih prepleta vse z namenom, da bi zavarovali nas in naše premoženje. Pomislimo na to in morda v tem mesecu tudi sami kaj storimo za večjo varnost nas samih in našega okolja, pa bodo imeli gasilci manj dela in mi manj škode.

Marija Lebar

DELO OBČINE

OBČINA ŠOŠTANJ

Občina Šoštanj ponovno objavlja na podlagi sklepa, sprejetega na 32. seji Sveta občine Šoštanj

JAVNI RAZPIS ZA PRODAJO Z ZBIRANJEM PONUDB

1. PREDMET PRODAJE

Stanovanjski objekt M. Gubca 7 - Kumrova hiša, ki stoji na zemljišču parc. št. 275 v katastrski občini Šoštanj, vključno s funkcionalnim zemljiščem ob objektu.

Izključna cena za objekt s funkcionalnim zemljiščem znaša 6.000.000,00 SIT.

Kumrova hiša je vogalni objekt, lociran ob križišču cest Heroja Gašperja in Matije Gubca, oddaljen od centra Šoštanja cca 1 km. Stanovanjska hiša je bila zgrajena okoli leta 1890 in predstavlja objekt posebnih arhitekturnih kvalitet. Zasnovana je v obliki trapeza, večjega tlorisa, v dveh etažah. Del nizkega pritličja je tretiran kot klet, podstrešje ni izkoriščeno. Koristna stanovanjska površina objekta znaša 337,97 m², ob objektu pa še 293 m² funkcionalnega zemljišča - dvorišča.

Objekt je precej dotrajan in potreben celovite prenove, pri čemer bo treba upoštevati urbanistična izhodišča, določena z odlokom o PUP za območje mesta Šoštanj z imenom Šoštanski trikotnik. Glede na to, da gre za objekt posebnih arhitekturnih kvalitet, bo treba pri posegih v objekt varovati volumen, fasado in notranjost objekta. Dovoljena je sprememba namembnosti objekta iz sedanje stanovanjske v poslovno oziroma podobno dejavnost.

2. PONUDBI JE TREBA PRILOŽITI:

- ponudbi mora priložiti, ki je fizična oseba, priložiti potrdilo o državljanstvu, dokazilo o plačanih davkih in prispevkih, ponudnik, ki je pravna oseba, pa izpisek iz vpisa v sodni register sodišča RS (ne sme biti starejši od treh mesecev), pooblastilo za zastopanje pravne osebe ter dokazilo o plačanih davkih in prispevkih,
- potrdilo o vplačani varščini, ki znaša 600.000,00 SIT, kar je 10 % od izključne najemnine, na žiro račun prodajalca - Občina Šoštanj, št. 52800-630-10168.

3. POGOJI PRODAJE

- z obnovo objekta bo treba pričeti najkasneje v roku 1 leta in ga dokončati v roku 18 mesecev,
- pisno ponudbo lahko pošljejo vse pravne in fizične osebe,
- prednost pri ponudbi bo imel ponudnik, ki bo ponudil višjo ceno ali zanimivejšo dejavnost v objektu,
- o izbiri najugodnejšega ponudnika bo odločeno v petih dneh po končanem zbiranju ponudb,
- ponudnik, katerega ponudba bo sprejeta, bo moral skleniti pogodbo v roku 15 dni po prejemu obvestila o izbiri, sicer varščina zapade v korist prodajalca.
- davek na promet nepremičnine, stroške prepisa in zemljiškoknjižno izvedbo plača kupec.

Interesente vabimo, da svoje pisne ponudbe oddajo najkasneje do petka, 5. novembra 1999, do 10. 00 ure na naslov: **OBČINA ŠOŠTANJ, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, z oznako PONUDBA ZA ODKUP »KUMROVE HIŠE« - NE ODPIRAJ!**

Dodatne informacije so možne po telefonu 063 40 31 103, gospa Sonja Novak.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Zakona o poslovnih stavbah in poslovnih prostorih (Uradni list SRS št. 18/74 in 34/88) in na podlagi 6. člena Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem o določanju najemnin za poslovne prostore (Uradni list občine Šoštanj št. 4/97) objavljamo

JAVNI RAZPIS ZA ODDAJO POSLOVNEGA PROSTORA V NAJEM

Predmet oddaje je poslovni prostor na avtobusni postaji v Šoštanju, kvadrature 8,80 m² z možnostjo souporabe sanitarij, tako da znaša skupna površina poslovnega prostora 10,15 m².

Izhodiščna mesečna najemнина za poslovni prostor znaša 9.415,20 SIT brez DDV. Osnova za izračun izključne najemnine za poslovne prostore je metodologija o merilih in načinu ugotavljanja vrednosti stanovanj in stanovanjskih hiš oziroma skladno z določbami Pravilnika o pogojih za oddajo poslovnih prostorov v najem ter o določanju najemnin za poslovne prostore. Poslovni prostor je primeren za trafiko, poslovne storitve oziroma mirno dejavnost in se oddaja za dobo treh let z možnostjo podaljšanja.

Interesenti naj dostavijo pisne ponudbe priporočeno po pošti na naslov Občina Šoštanj, Trg svobode 12, Šoštanj s pripisom »Ne odpiraj - ponudba - Javni razpis za oddajo poslovnega prostora v najem« do petka, 5. novembra 1999, do 12.00 ure.

Ponudba naj vsebuje dejavnost ponudnika, ponujeno ceno za m² najemnine ter dokazilo o plačilu varščine, ki znaša 3 mesečne izključne najemnine, v znesku 28.245,60 SIT na žiro račun Občine Šoštanj, št. 52800-630-10168. Ponudbi naj bo priloženo dokazilo o izpolnjevanju pogojev za opravljanje dejavnosti. Varščina bo obračunana v najemninu ali vrnjena vlagatelju ponudbe v roku 3 dni od izbire najugodnejšega ponudnika.

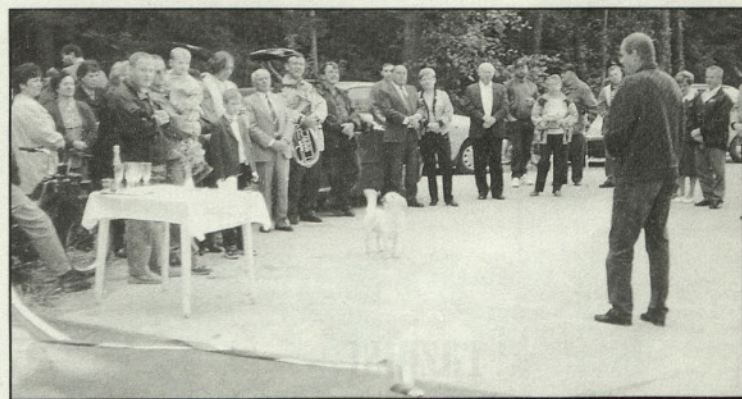
Odpiranje ponudb opravi komisija, ki bo hkrati izločila prepozno prispele in nepopolne ponudbe. O izbiri najemnika bo na predlog komisije odločal podžupan. Vsi ponudniki bodo o izbiri pisno obveščeni.

JE BELA CESTA UGLAJENA...

Ravenčani dokazujejo, da so pridni, vztrajni in slozni ljudje. Cesta, dolga 454 metrov, ki povezuje obračališče in kmetijo Jezernik, je bila sicer za asfaltiranje v planu že lani. Vendar investicija, vredna 4 do 5 milijonov, lani ni bila realizirana, zato pa so pohiteli letos. Ob financiranju KS Ravne (računi so skoraj vsi poravnani) in izvedbi Cestnega podjetja, so jo pred kratkim dokončali. Predsednik gradbenega odbora je bil Ferdinand Tajnik, v veliko pomoč pa sta mu bila Erna Obšteter in Milan Kotnik ter seveda pridne roke krajanov, ki so brez oklevanja prišli

za delo. Svečana otvoritev je bila 9. oktobra, na lep sobotni dopoldan. Cesta je bila že dlje časa velika želja in potreba, je ob otvoritvi povedala Antonija Laznik. Naj bo to varna cesta je zaželel Jože Pribožič, dekan, ki je blagoslovil cesto. Milan Kopušar, podžupan občine Šoštanj, je svečano prerezal trak in spregovoril o pomembnosti cest in o povezavi med ljudmi, ki se s tem poveča, predsednica KS Ravne pa se je zahvalila za pomoč vsem in poudarila, da je to spet velika pridobitev za ta kraj.

MiKo

NAŠI OBČANI

SMRTI

V času od 21. 9. do 18. 10. so umrle
Ivana BRINOVŠEK, Ravne 172 a
Neža KONOVŠEK, Lokovica 61
Marija IMPERL, Florjan 217

POROKA

Poročila sta se
Milena VEDE, Florjan 263 in
Boris GOLČMAN, Florjan 263.

KRSTI

V začetku oktobra so bili krščeni
ŽIGA, ROK, TIM, URH, GAŠPER, KATARINA, JAN, ALEKS, ANA, KATJA, JANEZ, KATJA, EVA in AMADEJA.

DOGODKI

SIMBOL ŠOŠTANJA V NOVI PODOBI

Minevalo je že skoraj drugo leto, odkar je upravi občine Šoštanj in njemu takratnemu županu uspelo s pridobljenimi sredstvi pričeti sanacijo Pustega gradu. Če pobrskamo po spominih, je bila ta »razvalina« kamen spotike mnogih lokalpatriotskih aktivnih Šoštanjčanov. Od g. Viktorja Kojca, ki je med prvimi resno pričel opozarjati na neizbežen propad tega kulturnega spomenika, pa do Turistično olepševalnega društva, ki je moralo zaradi pretehtih nevarnosti na razvalini prenehati s takrat že tradicionalnim srečanjem krajanov na Pustem gradu.

V novo postavljeni občini se je našel elan, ki ga prejšnja oblast »velike občine« (beri prejšnje skupne) leta in leta ni zmogla in je propad simbola pozabljenega kraja le nemo opazovala. Pusti grad je Šoštanjčane spet združil. Zbrani pod njim so jasno kazali navdušenje nad njegovo ureditvijo. Tako navdušenje pa je spremljala evforična misel, da smo končno postavljeni na lastnih nogah sposobni narediti, kar se je prej zdelo nemogoče. In Pusti grad bo sedaj ponesel naš ponos širom po dolini in daleč preko nje. To je ponos občanov, ki se zavedamo, da nas odlikujejo dobre in zdrave stvari, ne glede na drobne probleme, ki se pri tem ustvarijo. In če je bilo že v prejšnjih »velikih« skupnih časih samoumevno prikazovati Šoštanj kot razvalino in ga tako enačiti s propadajočim simbolom, to sedaj kratkoma ni več mogoče. Navkljub drobnim nepomembnim blatenjem razvoja naše občine, gre le-ta svojo trdno, odločeno pot uspehov naprej. In prav tak primer je tudi naš Pusti grad. Navkljub »vandalčkom«, ki se že pojavljajo ob prenovljenem mogočnejšu, le-ta kaže ves svoj sij ponosa, kljubovanja zobu časa in napredka ob prenovi, ki je uspela prav nam, ki Šoštanj gradimo in ne tistim ki ga želijo rušiti.

Ni slučaj, da so temu dejstvu soglašali vsi govorniki, ki so bili na dan otvoritve odkrito

ponosni na dogodek, ki je dal Šoštanju takšen pečat. Celotno zgodovino, od njegovega nastanka pa do današnjega dne je izbrskal naš vplivni meščan - zgodovinar **Tone Ravnikar**. Iskreno navdušenje in zahvalo za kvalitetno opravljeno delo je bilo razbrati med nagovorom podžupana, zadolženega za družbene dejavnosti, **Davida Ravnjaka**. Ponosa pa ni manjkalo niti članom taborniškega odreda Pusti grad niti članom Planinskega društva, ki je uredilo čudovito rekreacijsko pešpot do gradu. Predvsem pa ni manjkalo ponosa članom Turistično olepševalnega društva, ki so okolico gradu uredili in pripravili slavje vsem zaslužnim občanom, ki so se na ta dan povzpeli k prenovljenemu simbolu.

Peter Radoja

PRAZNOVALA JE KS ŠOŠTANJ

Praznik Krajevne skupnosti Šoštanj, 8. oktober, je potekal pod geslom Svoboda Zarja Svetloba.

V prenovljenem kulturnem domu, ki je bil na večer praznika polno zaseden, je lahko občinstvo uživalo ob zvokih Mešanega pevskega zbora Svoboda ter Pihalnega orkestra Zarja, ki sta s svojim programom navdušila kot vedno. Program sta na simpatičen način povezovala **Petra Delopst** in **Dominik Skornšek**, ki sta se dotaknila dogodkov izpred 56 let, ko je bil Šoštanj osvobojen in pomena tistega dne še danes.

Predsednica KS Šoštanj mag. **Cvetka Tinauer** je navzoče pozdravila in spregovorila o pojmu svobode, ki se skozi čas vrednoti različno. *Nekoč je bila svoboda sko-*

rja kruha, danes pa je to pravica do zdravja, znanja in govora. Napredek ni stvar nečesa izven nas, temveč je stvar vsakega posameznika. Doseči ga je mogoče le s strpnostjo do drugačnih od nas. Kar se tiče dela KS Šoštanj, je med drugim govorila tudi o ureditvah Kajuhovega parka, nabrežin, Trga bratov Mravljak ter o projektu barvanja fasad, ki že poteka. Nad mestom se dani! je zaključila svoj govor. Spustimo vase in v naš prostor dovolj svetlobe, da bomo lažje stopili skupaj. Po končanem kulturnem programu so se krajanje Šoštanja ustavili še v avli kulturnega doma, kjer so ob majhni pogostitvi rekli še besedo ali dve.

MiKo

ŠPORTNIK, PEDAGOG, RAVNATELJ

Darko Menih, ravnatelj nagrajene OŠ Karla Destovnika Kajuha

Nemalo ponosa je letošnje občinsko priznanje, ki ga je dobila osnovna šola Karla Destovnika Kajuha Šoštanj, prevzel ravnatelj šole **prof. Darko Menih**. Kako tudi ne! *To priznanje je priznanje za 32-letno delo vseh učiteljev in ravnateljev in tega se dobro zavedam. Tudi moje življenje je že od rojstva povezano s šolo, z vzgojo mladih in spremljanjem mladega rodu v življenje, je na kratko obrazložil svoje občutke.* Njegova mama je bila učiteljica in je bil rojen je bil 21. 2. 1948 v šoli v Topolšici. Mama je verjetno kriva za njegovo vztrajnost pri pedagoškem delu in za njegov pogled na življenje. *Ne delaj slabega, če ne moreš pomagati,* mu je govorila in Darko Menih je v 26 letih, kar jih kot profesor športne vzgoje posvetil mladim, prav gotovo pomagal usmeriti marsikateri otrokov korak na pravo pot.

Sicer pa je Kajuhovo šolo obiskoval tudi kot učenec. Nato ga je pot vodila v gimnazijo v Celje in potem dalje na Fakulteto za šport v Ljubljani. Tudi na dan najinega pogovora sem ga našla v šolskih prostorih in ob prihodu v pisarno je mimogrede brcnil žogo pod mizo.

Vprašanje, zakaj Fakulteta za šport, je odveč.

Vseskozi sem gojil afinitete do športa. Že v osnovni šoli in nato v gimnaziji sem bil aktiven v atletiki in odbojki. Na gimnazijadah sem dosegal visoke uvrstitve in tudi treniral pri Kladivarju. Zaradi časovne stiske sem se nato omejil in življenje zapisal odbojki. Leta 1967 ste postali član topolškega odbojarskega kluba.

Da. Bil sem igralec, nato trener in sodnik. Bil sem tudi pobudnik ustanovitve ženskega odbojarskega kluba. Vmes sem sedem let treniral tudi ženski odbojarski klub Ljubno. Lepi spomini vas vežejo tudi na sedečo odbojko oziroma invalidski šport.

Z invalidi sem imel še posebej dober občutek. S kakšno voljo in vztrajnostjo so trenirali ter nato dosegali evropske in svetovne medalje. Dvakrat smo se udeležili olimpijade. Vaš prosti čas in vaše pedagoško delo sta nedvomno zelo povezana.

Res je. Imam srečo, da tudi v okviru svojega delovnega mesta vzgajam mlade v duhu športa. Na podlagi tega sem naredil tudi izpite za učitelja in sodnika smučanja ter ravno tako plavanja. Treniral sem pionirke v orodni telovadbi ter dobil za svoje delo kar nekaj priznanj. Med njimi zlato plaketo TVD Partizana Slovenije, nekaj plaket Občinske športne zveze ter bronasto Blodkovo priznanje. Nemalo sem se razveselil Šiluhovega priznanja in značke, ki se podeljujeta za uspešno pedagoško delo. Bolj kot priznanja, ki jih dobim v roke, se razveselim priznanj, ki jih dosegajo moji učenci. To je moja prava nagrada.

Pred dvema letoma ste postali ravnatelj Kajuhove šole, ki se ponaša z dolgoletno tradicijo dobre šole.

Lahko sem ponosen, da sem ravnatelj takšne šole. Zato sem si v svoj program zadal tudi to, da izboljšam delovne pogoje za učence in učitelje ter skušam doseči čim boljši stik šole s starši. V okviru tega je tudi projekt Družina. Družina kot temeljna celica ne bi smela biti razbita. V današnjem času pa je žal tako. Starši nimajo časa za otroke, otroci so prepuščeni sami sebi in slabim vplivom. V projektu Družina, ki zahteva sodelovanje otrok s starši je tudi dan odprtih vrat. Bojimo se, da toplino doma vse bolj zamenjuje

ulica in temu se nameravam skupaj s starši upreti.

Kajuhova šola ima tudi dve podružnici. Ena je v Zavodnjah, druga v Topolšici. Kakšno je delo na teh šolah?

Zelo dobro bi lahko rekel. Kajuhova šola je že vrsto let poznana po Likovnem svetu otrok. Podružnična šola v Topolšici se je v zadnjih letih odlično izkazala pri projektu Turizmu pomaga lastna glava. V Zavodnjah pa že 26 let uspešno poteka Napotnikova kolonija.

Slišala sem, da ste v Zavodnjah preuredili učilnico in jo usposobili za malo šolo.

Da. To šolsko leto je začelo tudi predšolsko življenje, ki se ga udeležuje 10 otrok. S tem smo rešili problem cibicanovih uric, ki jih do zdaj v Zavodnjah ni bilo. Upam, da so tako otroci kot starši zadovoljni.

Uspešno sodelujete tudi s kulturnimi in drugimi organizacijami. Kako se odzivajo?

Če naj bo šola odsev čim boljšega življenja - življenja, ki ga bogati ustvarjalno delo, kultura, sreča in svoboda, potem želim, da bi bila šola v tem kraju središče dogajanja z vsemi vsebinami v okviru rednega dela. Poleg rednega dela se zavzemam za interesne dejavnosti, skozi katere si naj učenci privzgojijo navade koristnega preživljanja prostega časa.

Ali uspešno sodelujete s svojim kolektivom?

Z moje strani nimam pripomb. Predebatiramo probleme, iščemo rešitve, v navadi so tudi hospitalizacije. Skupaj se tudi kadrovsko in prostorsko pripravljamo na prihajajočo desetletko.

V Šoštanju se pripravljamo na odločitev ene ali dveh šol. Kakšno je vaše mnenje?

Na to je težko odgovoriti brez emocij. Menim, da se bodo v končni fazi le morali izreči tudi starši. Seveda pa so potrebne predhodne študije o smiselnosti dveh šol ali ene. Vemo, da smo demografsko ogroženi in da število rojstev pada. Trenutno se pač kar najbolj trudim za uspešno delo naše šole in povezovanje z drugimi šolami. Še posebej pa bi rad čimprej rešil vprašanje avtobusnega postajališča in se zavzemam za to, da bi avtobus pripeljal otroke do šole.

O družini še nisva ničesar rekla, čeprav morda tudi projekt Družina izvira iz lastnih izkušenj.

Moram reči, da imam srečo. Našo družino več ali manj vežejo isti interesi. Pedagoško delo in pa šport. Tako nam preživljanje skupnega časa ni problem. Sam pa se, kolikor mi čas dopušča, ukvarjam tudi s svojim psom.

Zli se, da ste v življenju uspešni in zadovoljni. Katere je vaše vodilo?

Pomagaj tam, kjer moreš, in tako, kot znaš. Vsak človek naj bi imel v izhodišču enake možnosti za uspeh v življenju. Upam, da sem kot pedagog in kot človek nekaj le prispeval k temu in da mi bo zdravje dalo še takšnih možnosti.

MiKo

VARČEVANJE KOT ODLIČNA NALOŽBA - DEPOZIT ZA 5

Če imate sredstva, ki jih dalj časa ne nameravate uporabiti, bo depozit za 5 kot naročen. Še posebej, če denarja ne želite vezati nepreklicno za daljši čas. Odslej je namreč mogoče vezati depozit za pet let, ki pa ga lahko prekinete že po prvem letu varčevanja, če boste denar potrebovali.

Sicer pa vas bo mikalo, da bi z varčevanjem nadaljevali. Zakaj? Zato, ker se po izteku drugega leta vezave obrestna mera vsako leto poveča za toliko, da se splača varčevati vseh pet let. Da, varčevanje je lahko odlična naložba. Stopite do našega bančnega okenca, vprašajte za depozit 5 in - vzemite zalet.

banka velenje

Banka Velenje d.d., Velenje,
bančna skupina Nove Ljubljanske banke

STROKOVNO SREČANJE OB PRAZNOVANJU

Ob praznovanju 80-letnice so v Bolnišnici Topolšica organizirali strokovno srečanje **Sodobna diagnostika in zdravljenje boleznih organov prsnega koša**.

1. in 2. oktobra se je v polni predavalnici Term Topolšice zbralo prek 100 internistov, pulmologov, kardiologov, medicincev dela in splošnih zdravnikov. Prisluhnili so izbranim predavanjem, ki so bila prežeta z novostmi v diagnostičnih metodah in zdravljenju. Poleg strokovnjakov iz Bolnišnice Topolšica so jih predstavili še univerzitetni učitelji iz Kliničnega centra in Golnika ter kolegi iz Maribora.

V uvodu so poskušali opredeliti odnose med ekonomiko in kakovostjo v celoviti obravnavi bolnika z boleznijo dihal, nato pa je tekla beseda o sodobnih diagnostičnih postopkih: punkcija medpljučja, uporabi kompjuterske tomografije, ultrazvoka (skozi dihalo) ter spiralne CT. Navdušil je videoprikaz lastnih izkušenj z elektrokavterizacijo tumorskih mas v dihalih. Metoda pomembno izboljša počutje bolnika ter odstrani ali upočasnijo potek bolezni. Sledil je sklop predavanj o diagnostiki plevre ter poskus uvajanja novih laboratorijskih testov.

Strokovna diskusija je živahno tekla še

kasneje ob večerji.

Kljub lepi oktobrski soboti, ki je vabila na trgatve, se je to dopoldne predavalnica napolnila v celoti. Očitno je področje alergologije in infekcij zanimivo za širši strokovni krog, sicer pa strokovnjaki napovedujejo, da bodo alergije velik problem naslednjega tisočletja.

Po odmoru so nadaljevali s sklopom kardiološko obarvanih predavanj. Poudarek so dali problemu srčnega popuščanja, ki je in tudi v prihodnje ostaja velik zdravstveni, socialni in ekonomski problem. Kako diagnosticirati; kako zdraviti; kako, kdaj in kje rehabilitirati bolnika s srčnim popuščanjem?

Za konec so prisluhnili še izredno zanimivemu in aktualnemu predavanju - *viagra* in srčni bolnik.

Strokovno srečanje so popestrili tudi številni razstavljalci, tako farmacevtske firme kot firme z diagnostično opremo.

Dva prijetna dneva, ki sta s strokovnim utripom na najboljši način dopolnila praznovanje 80-letnice Bolnišnice Topolšica. Znova smo se lahko prepričali, da je mogoče ob ustrezno izbranih kadrih, znanju in opremi tudi izven velikih centrov bolnikom nuditi sodobno diagnostiko, zdravljenje in rehabilitacijo.

Janez Poles
dr. med. internist

KO SE ŽIVLJENJE PREVESI V JESEN

Premalo se poznamo in preveč drug mimo drugega hodimo. Čas bi bil, da začnemo živeti za človeka, ne pa ob njem. Morda je droben korak k temu program KO Rdečega križa Skorno-Florjan, ki se spomni svojih starejših krajanov vsaj za njihov rojstni dan. Saj ne, da bi pozabljali na starejše ljudi. Samo vedno imamo tako malo časa, vedno se nam nekam mudi, vedno nekaj zamujamo. Zato zamudimo tudi lepe trenutke, ki nam jih da druženje z ljudmi, ki so prehodili že dober kos poti. Toliko miru in preproste modrosti je v njih in v pogovoru z njimi, in v njihovi družbi začutiš vso bogastvo življenja. Ker življenje je bogastvo.

Poverjeniki KO RK Skorno-Florjan so skupaj s predsednikom KS dr. Valterjem Pirtovškom ta mesec obiskali dva občana, ki sta slavila visoki jubilej. S šopkom rož in prijazno besedo so se v imenu širše družbe zahvalili za njihov prispevek kraju in ljudem.

Miha Videmšek je bil rojen 19. 9. 1919 in letos slavi svoj 80. rojstni dan. Toliko devetic na kupu je že kar redkost, a morda so mu prav te prinesle srečo v življenju. Cil in mladostnega videza je ter še poln načrtov. Njegov prvi dom je bil v Gaberkah, kjer je preživel otroštvo in mladost. Izučil se je za čevljarja in sanjal o debelejšem kosu kruha. Njegovo mladost je zaznamovala druga svetovna vojna, saj so ga mobilizirali. Ranjen je bil na ruski fronti in po okrevanju prešel v partizanske vrste. Bil je borec Tomšičeve brigade, a krogle so ga spet našle. Težko ranjen se je zdravil na Pohorju in še po osvoboditvi eno leto preživel v bolnišnici Topolšica. Življenjske moči so se mu sčasoma povrnila in ustvaril si je družino. Preselil se je k svoji ženi Emi v Družmirje in v zakonu sta se mu rodila dva otroka, hči Ema in sin Milan. Delal je v tovarni usnja in skupaj z ženo ustvaril srečno družino. Potrebe širše družbe so jih pregnale iz njegovega ljubega doma in prisiljeni so se bili preseliti v naselje Pohrastnik, kjer so si uredili lepo

Knjižni kotichek

NOVOSTI V KNJIŽNICI

V prejšnji številki časopisa sem vam obljubila nekaj podatkov o novem sistemu, ki ga uvajamo v knjižnici. Kaj je COBISS?

Nastanek in razvoj sistema Cobiss je rezultat sodelovanja Inštituta informacijskih znanosti (IZUM) s številnimi knjižnicami in informacijskimi centri. Razvoj je usmerjen v posodabljanje knjižnic (nabava, izposoja, spremljanje informacij, dostop do drugih informacijskih virov v elektronski obliki). Ustanovitelj IZUM je Vlada RS. IZUM deluje kot javni neprofitni zavod s funkcijo bibliografskega in informacijskega servisa.

Cobiss pa predstavlja sistem enotne obdelave knjižnega gradiva v knjižnicah in je od leta 1987 najprej povezoval tri slovenske knjižnice. Kasneje pa je bil sprejet kot skupna osnova knjižničnega informacijskega sistema. V sistemu Cobiss sodeluje 200 največjih slovenskih knjižnic (nacionalna, univerzitetna, specialne, splošno izobraževalne ter šolske knjižnice). Programska oprema omogoča knjižnicam iskanje v bazah podatkov, vzajemno katalogizacijo (obdelavo knjig), izposajo, medknjižnično izposajo idr. Cobiss zagotavlja vključenim knjižnicam učinkovito podporo pri avtomatizaciji knjižnične dejavnosti na lokalni ravni in v povezavi z drugimi knjižnicami. Lokalne baze podatkov 200 knjižnic v sistemu Cobiss vsebujejo skupaj preko 2,5 milijona zapisov s številnimi podatki. Dostopnost podatkov pa je odvisna od tega, koliko časa knjižnica sodeluje v sistemu in koliko

domovanje. Tu preživlja jesen svojega življenja skupaj s svojo ženo in sinom. Svoj rojstni dan je praznoval v družbi domačih in številnih prijateljev. Zdravja si želi in da bi dočakal še kakšno leto ter miru vsem ljudem.

Golavškova Štefka iz Florjana skriva svojih 90 let za iskrivim pogledom in prijaznim nasmehom. Toliko energije je v njej in tako mlada je še videti, da človek težko verjame, da ji je življenje že v nežni otroški dobi pokazalo svojo temno plat. Rojena je bila v Taboru pri Šentjurju 9. 10. 1909. Pri svojih šestih letih je izgubila starše in ostala tako majhna brez ljubezni in topline doma. Za rejenko so jo vzeli na večji kmetiji in tam je morala poprijeti za vsako delo.

Svojega moža Andreja je spoznala kar doma. K hiši je prišel po opravih in se vnel za mlado Štefko. Poročila sta se in v Florjanu ustvarila tople dom na zemlji, ki sta si jo kupila. Devet otrok se jima je rodilo in Golavškova mama je težko prenesla izgubo dveh. Sedem otrok, Zofka, Marica, Anica, Dragica, Štefka, Franci in Tone pa ji bo vedno hvaležno za ljubezen in skrb, ki ju je vložila vanjo. Trdo je bilo njeno življenje in kos dinarskega kruha je bil vedno pretanek za številno družino kljub moževi plači. Pa je bila vendar vedno urejena, dobre volje, vedno polna načrtov in želja, vedno odprtih rok za druge. Sama je bila navajena skromnosti in zelje ji je ravno tako dišalo kot meso, ki je redkokdaj zašlo na mizo. Mož ji je umrl pred kratkim, vendar sta petinšestdesetletnico skupnega življenja še praznovala. Zdaj živi skupaj s sinom in življenje ji je končno le pokazalo tudi prijaznejšo plat. Kljub temu, da ji ni treba več gledati na vsak tolar, je ostala skromna in dobra in zato tudi priljubljena v okolici. Svoj rojstni dan je praznovala s svojimi otroci in leta je niso motila, da ne bi zapela skupaj z njimi.

MiKo

ANKA VERDNIK JAZBEC - častna občanka

V okviru praznovanj občine Šostanj je bil podeljen naziv častna občanka Šostanja gospe Anki Verdnik Jazbec. Pobudo je podal g. Franc Sevčnikar. Komisija je v obrazložitvi med drugim tudi zapisala: *Anka Verdnik Jazbec je uspešna zborovodkinja, ki je veliko prispevala k ohranjanju slovenske ljudske pesmi in k razvoju zborovskega petja v Sloveniji in promociji občine Šostanj.*

Obiskali smo gospo Anko, da bi jo povprašali po vtisih ob tej podelitvi, predvsem pa, da bi jo bolje spoznali. Kajti ni uspešna samo na področju glasbe; je tudi skrbna žena in mati, posveča pa se tudi delu na pedagoškem in humanitarnem področju. Kot vsakemu človeku, so bili tudi Anki v zibel položeni darovi, ki jih je ob pomoči nekaterih ljudi, predvsem pa s svojo voljo dobro izkoristila. Njena mama pravi, da je komaj dobro začela hoditi, ko je že zahajala k sosedin in ji prepevala. Anka se teh začetkov svoje »kariere« seveda ne spominja. Njeni prvi spomini na petje segajo v čase, ko so se Verdnikove deklice, pet jih je bilo, zbirale v očetovi delavnici. Oče je delal pletarske izdelke, pri tem pa deklicam prepeval in jih učil postevanko. Posedale so po snopih šilja in se pridno učile, po večerih pa se jim se pridružila tudi mama, kolikor ji je dopuščal čas. Oče je pel tudi v cerkvenem zboru.

V tistem času je v šostanjski župniji služboval Alojzij Kostanjšek. Imel je velik posluh za glasbo, pa tudi za otroke. V Anki je že kmalu odkril glasbeni talent. V 3. razredu se je na njegovo prigovarjanje pridružila otroškemu cerkvenemu zboru. Potem jo je spodbujal, naj naprosi starše, da bi jo vpisali v glasbeno šolo. Večkrat je bila na obisku pri tedanjem organistu Naraločniku, ki je imel v svoji pevski sobi pianino. Ta je pritegnil Ankino pozornost in občudovanje. Naraločnik ji je dovolil, da je poskušala igrati nanj.

Seveda pri številni družini in samo z očetovo plačo na klavir pač ni bilo misliti. Vendar pa je Anka s svojo vztrajnostjo prepričala starša, da sta jo vpisala v glasbeno šolo. Imela je srečo, da je bila najmlajša v družini in so nekatere že zaposlene sestre so pomagale pri nakupu harmonike.

Gospa Verdnik je pospravljala v cerkvi in Anka ji je pri tem večkrat pomagala, a se kar kmalu zmuznila na kor, kjer je poskušala igrati na orgle. Nekoč jo je pri tem slišal takratni župnik Alojzij Božank. Anka se spominja: Strogo me je pogledal in kratko dejal: *Tvoja je enajsta maša! Kdo bi se mu upal reči ne?* Za tako mlado dekle je bila to velika odgovornost. S strahom jo je prevzela: *Učila sem se skladbo za skladbo, dostikrat tudi kar doma na harmoniki.* V tem času je cerkveni otroški zborček ostal brez vodje, pa so ji zaupali še vodstvo tega, čeprav je hodila šele v 6. razred OŠ. Pravi, da se je pri tem zboru največ naučila, zato mu ostaja zvesta še danes. Veliko in resno so delali, a se tudi zabavali in se radi družili.

Končala je osnovno šolo, a se za poklic nekako ni mogla odločiti. Vpisala se je v gimnazijo. V tem času je tudi opravila nižjo glasbeno šolo iz klavirja. Pela pa je tudi v odličnem gimnazijskem zboru. Velika vzornica ji je bila prof. Danica Pirečnik. Šele v 4. letniku gimnazije se je odločila za študij glasbe na Pedagoški akademiji v Mariboru.

Že v gimnazijskem času je pričela prepevati tudi v Mešanem pevskem zboru Svoboda Šostanj. Tudi ta zbor je ostal brez vodje in na prigovarjanje pevcev, posebno Treze Vačovnik, je prevzela še to obveznost. Še sedaj je hvaležna pevcem, ki so ji pri njenih začetkih zvesto stali ob strani. Ker je študirala v Mariboru, se je dvakrat tedensko vozila na vaje v Šostanj. Ni ji bilo lahko, saj so pred njo zbor vodili dobri zborovodje in ves čas si je skupaj s pevci prizadevala ta nivo ohraniti. Uspelo ji je ne samo ohraniti, temveč kakovost zbora tako izboljšati, da dosegajo zavirljive uspehe. Poleg gostovanj doma in v tujini ter sodelovanja na raznih pevskih revijah že od leta 1984 sodelujejo na zborovskem tekmovanju Naša pesem v Mariboru. Le redki zbori se lahko pohvalijo s tako udeležbo, še redkejši pa s tako zbirko priznanj, ki so jih na teh tekmovanjih osvojili šostanjski pevci. Že prvo leto pod Ankinim vodstvom so osvojili

bronasto odličje, leta 1988 pa so bili celo zlati. Konkurenca je iz leta v leto večja, pa so vendar tudi letos zasedli drugo mesto v svoji kategoriji in dobili srebro. Nekaj skladb za to tekmovanje je obveznih, nekaj pa jih Anka poišče sama, kar je spet poseben problem. Pesmi morajo biti všeč publiki, saj končno zato tudi pojejo. Udeležba na tekmovanjih zahteva »težje« skladbe, pa tudi veliko več vaj in naporov. Običajno vadijo dvakrat tedensko, pred nastopi pa večkrat.

Anka Verdnik Jazbec je bila najprej zaposlena na glasbeni šoli Velenje, na enoti v Šmartnem ob Paki. Potem se je zaposlila za polovični delovni čas pri svojem možu v trgovskem podjetju, za ostalo polovico pa na osnovni šoli v Šmartnem ob Paki, kjer uči glasbeni pouk ter vodi otroški in mladinski pevski zbor. Pravi, da se s sodelavci na šoli odlično razume, v oporo pa ji je tudi ravnateljica. Anka se zaveda, kako pomembno je pedagoško delo z mladimi, ki lahko obrodi dobre sadove le, če se učitelj in učence potrudita.

Anka vodi torej zbere vseh starostnih kategorij: *Vsak zbor ima svoje dobre strani. Očarajo me otroški glasovi, mladinski zbor je poseben izziv, ker otroci v tem obdobju tako hitro odrasčajo, to pa se odraža tudi na njihovem vedenju v zboru. S pevci mešanega zbora, pa lahko rečem, da smo prava družina. Veliko in trdo delamo, a se znamo tudi poveseliti.*

Pri zboru je Anka spoznala tudi svojega moža Franca Jazbeca. Imata štiri otroke, od katerih trije že obiskujejo glasbeno šolo, najmlajši pa je za to še premlad. Seveda pa je starejšim trem treba pomagati tudi pri raznih šolskih obveznostih. Vsak otrok zahteva svoj čas in vsak od njih potrebuje »celo« mamo in Anka jim to tudi daje. Lahko si mislimo, kolikšna obveznost je že sama družina, poleg nje pa še vse dejavnosti, ki smo jih našli.

Da ji njena družina ni v breme, dokazuje s tem, da je »posvojila« še

enega otroka. Pred časom je na šmarški šoli gostoval pevski zbor iz Zambije, ki ga je pripeljal misijonar, pater Miha Drevenšek. Enemu od mladih pevcev je na pobudo učiteljice Slavice Pečnik, šmarška šola postala »botra«. Ko so sedeli s patrom pri kosilu, je Anka vprašala patra, kaj je z ostalimi otroki. Ta ji je odgovoril, da je pri njih res prava revščina, saj tudi osnovna šola toliko stane, da jo le redki lahko obiskujejo. Anki se je zganilo dobro srce in ponudila se je, da pater izbere otroka, kateremu je ona pripravljena postati botra. Dogovorila sta se za deklico Judith, saj je v njeni družini kar 18 otrok. Anka že več let pošilja patru denar in ji tako plačuje šolanje in šolske potrebščine. Prav te dni je bil pater Drevenšek spet na obisku s svojim zborom. Na obisk pa je prišla tudi 19-letna Judith in gostovala pri svoji »botri« in njeni družini.

Večina od nas gospo Anko Verdnik Jazbec dobro pozna zlasti kot zborovodkinjo, morda pa smo jo malo manj poznali kot skrbno mamico in dobro botro. Gotovo se z njenim imenovanjem za častno občanko Šostanja vsi strinjamo in ji še vnaprej želimo, da bi z vso veliko energijo in voljo opravljala svoje delo v veselje svoje družine, svojih bližnjih, pa tudi vseh občanov Šostanja. Ob imenovanju ji iskreno čestitamo.

Marija Lebar

Otvoritvena slovesnost motoristov

Klub Moto veterani Šostanj je v soboto organiziral srečanje voznikov starih in novih motorjev in tako slovesno obeležil otvoritev svojega kluba.

Motoristi so se zbrali na prostoru pred gasilskim domom in se skozi Šostanj pripeljali pred občino. Slovesnost je popestrila pihalna godba Zarja, program pa je povezoval **Rajko Zaleznik**. Pozdravil je vse goste iz raznih krajev Slovenije, nato pa besedo predal predsedniku kluba **Viliju Pečovniku**. Ta se je vsem gostom zahvalil za udeležbo in povedal, da ne govori rad, raje kaj naredi. Zato je v imenu Kluba besedo povzel član **Valter Pirtovšek**. V svojem govoru je poudaril, da je delovanje kluba usmerjeno poleg dejavnosti v zvezi z motorji, predvsem na sodelovanje na raznih prireditvah, pri prometni vzgoji naših najmlajših in delovanje na humanitarnem področju. Da ne bodo ostali le pri besedah, pove podatek, da so že sodelovali pri obnovi hiše, ki jo je do tal uničil ogenj. V kratkem bodo organizirali čistilno akcijo bregov reke Pake in udeležbo svojih članov na kvodajalski akciji.

V imenu KS je spregovorila **Cvetka Tinauer**. Veselilo jo je, da lahko tolikim gostom dostojno predstavimo naš kraj, ki je bil dalj časa v nekakšnem mrtvilu, zadnje čase pa vse več ljudi sodeluje pri njegovem prebujanju in mednje sodijo tudi člani kluba Moto veterani

ČASTNI OBČAN

BOGDAN MENIH, dr. medicine, župan - častni občan

Ist, ki naj bi izšel 18. avgusta, je bil že narejen. Že prinešen iz tiskarne, namenjen našim bralcem. Na naslovnici so bili Rotovnikovi, razžveplana naprava pa topolški gasilci. V rokah smo ga držali, ko smo izvedeli...

Izvedeli, da župana občine Šoštanj ni več. Pa saj smo vedeli, saj smo pričakovali, saj smo se tega bali že nekaj časa, pa vendar upali. Človek se lahko oklene upanja, ne da bi zapiral oči pred resnico. Resnica je bila taka, kot je pač bila. Pa vendar do tistega dokončnega dejstva, do tiste neizprosne zadnje minute, sekunde, zadnjega diha še vedno ni obveljala, ni prevladala. Še vedno je bilo življenje. Nato pa... Smrt.

Vzeli smo številko iz obtoka. Naredili novo naslovnico. Novo, narejeno za zgodovino. Umrl je župan občine Šoštanj Bogdan Menih, dr. medicine.

21. 8. 1999, na sobotni popoldan smo ga pospremili v številnem sprevodu. Naš korak je sledil žari, ki jo je v svojih rokah nesla hči Urška. Zraven nje, v bolečini, pa vendar dostojanstveno in pokončno sta stopali njegova žena Majda in hči Špela. Tako jim je naročil. Za njimi brat z družino. Nato ostali. Sorodniki, bližnji, daljni. Sodelavci na občini. Pripadniki Rdečega križa in drugih društev, svetniki občine, vodja SDS in prijatelji v stranki, župani občin, krajanji, znanci, sošolci, sodelavci v zdravstvu, dolga, dolga vrsta ljudi.

Podkraj še ni doživel takšne množice ljudi na pogrebu. Ko so prvi stopajoči v vrsti že položili rožo k žari, namenili zadnjo misel županu, stisnili roko v znak sožalja sorodnikom, so se zadnji v vrsti komaj začeli pomikati proti grobu. Ni bilo človeka, ki ne bi pestoval kakšno prijazno misel županu v slovo. Ni ga bilo, ki se ne bi s kakršnimkoli osebnim spominom v tem trenutku še posebej spomnil nanj, ko je bil še živ.

Od tistih, ki so ohranili spomin nanj, ko so se skupaj podili po Topolšici in uganjali norčije, kot jih uganjajo vsi otroci, do tistih, katerim je kot župan, Bogdan Menih, v svojih poslednjih trenutkih še dajal navodila, napotke in smernice, kako delati naprej. In tistih, ki so bili z njim v nižji gimnaziji v Šoštanju, ali pa tistih, ki so skupaj z njim maturirali v Trbovljah. Sošolci na medicini, sodelavci iz Celja, kjer je nekaj časa služboval, ter seveda delavci ZD Šoštanj, kjer je leta 1967 dobil službo zdravnika, postal specialist splošne medicine in bil vodja zdravstvene postaje. Pripadniki RK, katerega predsednik je bil. Humanist po duši in dejanjih. Ljudje, s katerimi je delal, odkar se je leta 1994 odločil, da se preizkusi tudi v politiki. Socialdemokrat je bil že dolgo in verjel je, da lahko naredi veliko dobrega, ne samo kot zdravnik, temveč tudi kot župan. Od leta 1994 mu je bila v zaupana vloga prvega moža občine in delo z ljudmi za ljudi se je nadaljevalo. Do zadnjega dne.

Vedel je, da je bolan. Poznal je svojo bolezen kot zdravnik in jo sprejel in živel z njo kot človek. Z upanjem. Ni se uklonil, ni se smilil samemu sebi, ni tožil, kako je življenje krivično. Sprejel je svojo usodo in jo skušal prenašati čim bolj pokončno.

Pomagali so mu. Njegova žena Majda, s katero se je poročil leta 1968, mu je dajala moč in upanje do zadnjega, njegovi hčeri Urša in Špela, katerima je njun ati dal srečno otroštvo, lepo mladost in trden temelj za nadaljnje življenje. Pomagali so tudi drugi, čutili z njim, upali in verjeli v čudež.

Čudeža ni bilo. Pot se je končala, pa vendar je bila prehojena. Na tej poti so ostale sledi, dejanja, misli, načrti, ostali so ljudje, ki so ga spremljali in bodo zdaj nadaljevali njegov korak.

Njegova misel, kjer poziva ljudi k medsebojnemu spoštovanju in strpnosti, je bila tudi vodilo njegovega življenja. Življenja, ki se je poslovilo prekmalu.

Čas je res bežeči sovražnik. Na naslovnici julijskega Lista je bil župan še naslikan v družbi trojčkov iz Zavodnj. Pestoval je enega izmed njih, fantka Žana. Nihče ne ve, kakšna misel ga je obhajala ob tem, ko je gledal troje malih bitjec, ki so bila življenju naproti. Njemu pa se je iztekalo.

MiKo

Ko pride fant k dekletu v vas

Turistično društvo Skorno je med mlajšimi v naši občini, pa smo vendar o njegovih prireditvah že večkrat poročali, saj so zelo delavni. Njihovo uspešnost gre najbrž pripisati dejstvu, da so skoraj vsi odrasli krajanji člani društva in s skupnimi močmi pomagajo, da se v kraju vedno kaj dogaja. V petek, 15. oktobra, so se lotili res velikega zalogaja in ga uspešno spravili pod streho. Priredili so Podoknico Nedeljskega za svojo krajanjo Ano Vrabčič.

Na dvorišču kmečkega turizma Pirečnik so se prvi obiskovalci pričeli zbirati že precej pred uradnim pričetkom prireditve. Po sončnem popoldnevu se je pričelo hladiti in marsikoga je zazebljo, ko pa je na dvorišču zaigral ansambel Gašperji in ko je »v vas« prišel Franc Pestotnik - Podokničar, so na mraz vsi hitro pozabili. Razpoloženje je dvignilo obvezno »šranganje«, ko so skorski fantje vasovalca ustavili in si je moral z raznimi duhovitimi odgovori pot pod okno svoje izvoljenke šele priboriti. Šranganje je vodil izkušen »fant« Rudi Skornšek.

Marija Lebar

SREČANJE KRAJANOV V LOKOVICI

Na tradicionalnem, že 18. srečanju starejših občanov v Lokovici je bilo veselo in prijetno.

Poverjeniki KO Rdečega križa v sodelovanju s KS Lokovica so se tudi tokrat potrudili pri organizaciji in izvedbi tega srečanja. Res se vsi vabljene, ki jih je okrog 130, vabilu niso odzvali iz teh ali drugih razlogov, vendar je večer 17. oktobra minil res prijetno. Za to so se potrudili vsi. Od otrok, ki so pripravili lep kulturni program, organizatorjev, ki so poleg pozornosti poskrbeli tudi za hrano in

pijačo ter postrežbo, do Lokoviških fantov, dobro poznanega ansambla, ki zna narediti dobro vzdušje v vsaki družbi.

Zbrane krajanje je pozdravil tudi predsednik KS Lokovica Andrej Volk, ki zaželel prisotnim lep večer in se jim zahvalil za njihov prispevek širši skupnosti.

Med udeleženci srečanja pa je prevladovalo enotno mnenje, da se imajo lepo in da si takšnih druženj vedno želijo.

MiKo

MAYERJEVA VILA GOSTI KALAJDŽISKEGA

7. oktobra ob 18. uri je bila v Mayerjevi vili v Šoštanju otvoritev pregledne razstave makedonskega slikarja Goceta Kalajdžiskega. Kalajdžiski je pri nas že razstavljal pred tridesetimi leti, tokrat pa se predstavlja v treh ciklusih: ikone kot podobe večnosti, urbanizirana umetnost in geometrija duše. Na otvoritvi je o slikarju in njegovem delu podal besedo Drago Medved, program pa je izzvenel v duhu šansonov, ki jih je ta večer izvajala Jana Kvas z bratom. Razstava bo odprta do konca oktobra.

MiKo

HOSPIC BLAŽI BOLEČINE

Svetovanja v okviru Hospica so namenjena vsem, ki v času hude bolezni najdražjih doživljate osebne stiske in stiske hudo bolnih. Velikokrat ne veste, kako ravnati, morda rabite zgolj potrditev, da ravnate pravilno. Velike osebne krize doživljate ob izgubi najdražjih, zdi se vam, da vas okolica ne razume, se vas izogiba...

Predavanja:
- 29. oktober 1999 ob 17.00 - NAČIN RAZUMEVANJA ŽALOSTI, Urška Lunder, dr. med.

- 23. november 1999 ob 18.00 - SVET RAZVAJENEGA OTROKA, mag. Janko Bohak, prof. hl. psih.

- 21. december 1999 ob 17.00 - NA POTI VERE, UPANJA, LJUBEZNI, Metka Klevišar, dr. med.

Predavanja bodo v sejni sobi Zdravstvenega doma Velenje. Vabljeni vsi, ki vas teme zanimajo.

Vsi, ki bi se želeli vključiti v šolanje prostovoljcev, se čimprej prijavite. Šolanje bo potekalo predvidoma v januarju in februarju 2000.

Osebo ali po telefonu se lahko oglasite vsak prvi in tretji ponedeljek v mesecu med 14. in 16. uro v ZD Velenje v prostorih patronažne službe ali po telefonu 8995 572.

OBUTEV
MUCA COPATARICA

“EN KUP DOBRIH ČEVLJEV!”

POLEG PAPIRNIC PERO-PRI ELKROJU V ŠOŠTANJU

KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE

KMETIJSKO GOZDARSKA ZBORNICA

V deželah EU so kmetje organizirani v kmetijsko gozdarske zbornice že desetletja in tako bolj ali manj uspešno kljubujejo različnim interesom. Prek te organiziranosti uveljavljajo svoje pravice in se borijo za svoj prostor v gospodarstvu in v državi. Kmetijsko gozdarska zbornica je torej interesna in stanovska organizacija, prek katere boste kmetje lahko uveljavljali skupne interese do lokalnih skupnosti, države in EU.

KAJ je Kmetijsko gozdarska zbornica?

Kmetijsko gozdarska zbornica je pravna oseba javnega prava. Zanje je značilno obvezno članstvo, je reprezentančni partner oz. sogovornik vladi, lahko izvaja javna pooblastila in izdaja javne listine ter daje pripombe in predloge na zakone, podzakonske akte, proračun, delitev proračuna, izobraževalne programe in druge javne dokumente s področja kmetijstva, gozdarstva in ribištva.

Glavne naloge Kmetijske gozdarske zbornice so torej zastopanje interesov svojih članov, svetovanje, izobraževanje in pospeševanje ter izvajanje javnih pooblastil.

KAJ bodo kmetje pridobili s Kmetijsko gozdarsko zbornico?

Z ustanovitvijo Kmetijske gozdarske zbornice bodo kmetje, kmetijske organizacije in lastniki kmetijskih zemljišč in gozdov imeli večji vpliv na zakonodajo, ki zadeva kmetijstvo, gozdarstvo in ribištvo. Povečal se bo njihov vpliv na delovanje strokovnih služb: kmetijsko gozdarske svetovalne službe, selekcije in kontrole proizvodnje v živinoreji, introdukcije v kmetijstvu ter sadjarske in vinogradniške centre.

KDO so člani Kmetijske gozdarske zbornice?

Obvezni člani so:

- fizične osebe (lastniki, zakupniki, uživalci, imetniki pravice do uporabe kmetijskih zemljišč in gozdov na območju RS in imajo najmanj 20.000 SIT katastrskega dohodka; osebe, ki opravljajo kmetijsko, gozdarsko ali ribiško dejavnost in so se priglasile kot samostojni podjetniki; če kot lastniki, zakupniki ali uporabniki kmetijskega ali gozdarskega obrata na svoj način opravljajo to dejavnost kot svoj edini ali glavni poklic, nimajo katastrskega dohodka, so pa zavezanci za davek od dejavnosti; osebe, ki so pokojninsko in invalidsko zavarovane kot kmetje)
- pravne osebe, ki so registrirane kot kmetijske organizacije
- prostovoljni člani so druge pravne in fizične osebe, ki želijo postati člani zbornice.

KAKO se financira Kmetijsko gozdarska zbornica?

Financira se z zborničnim prispevkom (fizične osebe 3 % od osnove, vendar ne manj kot 2.000 SIT; za samostojne podjetnike z registrirano kmetijsko dejavnostjo 1,53 % od osnove; za pravne osebe 0,20 % od osnove).

Kmetijsko gozdarska zbornica bo imela sedež v Ljubljani, njene enote bodo na območnih kmetijskih zavodih, izpostave območnih enot pa bodo na upravnih enotah po vsej Sloveniji. Zbornica bo torej delovala na državni, regijski ter lokalni ravni.

Celotna zbornična organiziranost se deli na voljeni del in profesionalni del. Na izpostavi enote bo voljenih 7 članov, predsednik in tajnik. Na območni enoti bo voljenih 9 do 15 članov, predsednik, strokovni odbori, vodja območne enote, upravni odbor kmetijsko gozdarskega zavoda. Na državni ravni je voljen svet zbornice, strokovni odbori, komisije, podkomisije). Svet zbornice je sestavljen iz 6 svetnikov vsake volilne enote.

V državnem svetu bo imela Kmetijsko gozdarska zbornica dva predstavnika.

Doslej kmetje, lastniki kmetijske zemlje in gozdov ter kmetijski podjetniki, podjetja in zadrage zaradi neprijaznega spleta okoliščin niste imeli svoje lastne organizacije, kakršno imajo že dolga desetletja podjetja (gospodarska zbornica) in obrtniki (obratna zbornica). Sedaj vam je ta možnost dana. Izkoristite jo in s svojim glasom vplivajte na odločitve povsod, kjer se bo razpravljalo in odločalo o stvareh, ki so pomembne za razvoj slovenskega kmetijstva, gozdarstva in ribištva.

Pripravila: Lidija Diklič, kmet. inž.

ŽIVLJENJE

VELIK USPEH ŠOŠTANJSKIH MAŽORET

V Slovenski Bistrici je bilo 9. in 10. oktobra 3. državno tekmovanje mažoret. Na njem so v petih točkah sodelovale tudi šoštanjske mažorete. Vseh točk je bilo 53, tekmovalo pa je 13 društev. S prvenstva so se vrstile z drugim mestom. Le malokdo je vedel za njihov uspeh, čeprav jih redno videmo na vseh prireditvah v Šoštanju. In le nekaj jih je spremljalo na to tekmovanje. Le nekaj mamic. Škoda. Prav gotovo bi bil njihov nasmeš ob tako velikem dosežku še bolj širok, če bi ga lahko delile skupaj s kom iz Šoštanja, da ne govorim o tem, kako se Šoštanj na tak način uspešno promovira. Dekleta so se na tekmovanju odlično odrezala, saj so v posameznih točkah ob hudi konkurenci dosegale najvišja mesta. Pri mlajših je solo nastop prinesel nevhvalno

četrto mesto **Katji Ramšak**, čeprav je to za njo osebno velik uspeh. V solo nastopu pri starejših dekletih je bila **Nina Napotnik** tretja, v duetu stariših pa sta **Nina Napotnik** in **Petra Kodrun** dosegli 2. mesto. Skupno so se ravno tako visoko povzpele. V skupini mlajših deklet, ki so pokazale več, kot je bilo pričakovati, so dosegle 2. mesto, starejše deklice pa so za 0,15 točke izgubile zlato. Ob vsem tem ne smemo prezreti tega, da zlate mažorete iz Nove Gorice nastopajo že par desetletij, Šoštanjčanke pa so se prvih korakov naučile šele pred petimi leti.

Pot do takega uspeha ni lahka in **Ksenija Urbanc**, vodja mažoret, se iskreno veseli drugega mesta. Ker kakšno posebno gradivo o tej zvrsti ne obstaja, se **Ksenija** trudi po svojih močeh. Brez vztrajnih vaj in velikega truda ne gre in dekleta so vadila vsak dan. Ker so v glavnem šolarke in dijakinje, je termin vaj toliko težje uskladiti. Uspeh jim je dal nove vzpodbude in moči. In ker je tudi sodelovanje s pihalnim orkestrom dobro, lahko upravičeno upajo, da ni zadnji. V decembru se pripravljajo na samostojni nastop pred domačim občinstvom, do

takrat pa jih čaka še veliko dela.

In katera so dekleta, ki so sodelovala na tekmovanju in prinesla visoko uvrstitev šoštanjskim mažoretam. V skupini mlajših deklet so to: **Manja Fajdiga**, **Tina Irman**, **Anja Irman**, **Tjaša Kolenc**, **Andreja Lesjak**, **Karin Lambizer**, **Maja Pučko**, **Petra Radoja**, **Katja Ramšak**, **Špela Škole**. Med starejšimi pa so nastopile: **Mateja Brišnik**, **Petra Kodrun**, **Tanja Mevc**, **Nina Napotnik**, **Suzana Ramšak**, **Anja Rosec**, **Nada Stankovič**, **Rosana Škole** in **Ksenija Urbanc**. Dekleta so pokazale svoje. Da znajo, da hočejo in da napredujejo. Tudi Šoštanjčani jim pokažimo svojo podporo in priznanje njihovem delu.

MiKo

OD BOGA IN DRŽAVE ZAVRŽENI NEZADOVOLJNI DELAVCI TUŠ

Ogorčeni smo, opeharjeni in jezni! Tu imamo zdaj plačilo za naše delo v tovarni usnja, da ne govorimo o delu naših dedov in očetov.

Približno tako me je pozdravila skupina delavcev ob izplačilu plač v tovarni usnja. Bolje rečeno ob izplačilu 70 % mesečnega osebnega dohodka, ki ga delavci TUŠ prejemaajo v tem prehodnem obdobju, dokler ne bodo povsem odvisni od Zavoda za zaposlovanje. Pa ni bilo sporno izplačilo plače, čeprav bi se tudi okrog tega dalo dosti povedati. Med drugim tudi to, da je plača v tovarni usnja stala zadnjih pet let in potem ni treba biti posebej matematik, da izračunaš, koliko je 70 odstotkov od že tako nizke osnove. Bolj sporno je delovanje Sklada dela, oziroma nedelovanje, kot se je izkazalo.

V aprilski številki Lista smo predstavili delovanje Sklada dela kot oblike aktivne politike zaposlovanja. Ta naj bi preprečeval prehod v odprto brezposelnost, ustvarjal pozitivno ozračje, aktiviral udeležence pri prehajanju na nova delovna področja in še in še. Sklad dela financirajo Ministrstvo za delo in socialo, Zavod za zaposlovanje in lokalne skupnosti. Zdi se edina prava rešitev za brezposelno osebo, saj bi po njihovem programu vsak človek našel nekaj, kar bi lahko delal in tudi, kje bi lahko delal. To pa je po domače povedano ših.

Delavci tovarne usnja, ki je v stečajnem postopku (čez dvesto jih je, če ste že pozabili), so se vključili v Sklad dela Ravne, oziroma v štiritedensko delavnico, kjer so pridno delali zaposlitveni načrt, se učili pisati prošnje in iskali pri sebi in v sebi, kaj so bili in kaj lahko postanejo. Zadnja delavnica se je končala 23. julija, nato pa bi naj v okviru Sklada dela zaživela informacijska pisarna, v katero bi se zatekali delavci po informacije, pomoč, na voljo naj bi jim bil računalnik, telefon za razgovore z delodajalci. Nekako tako v duhu obljub in zagotovil, ki so jih dobili. In kaj je od tega res.

Za zdaj nič. Ko so delavci avgusta in septembra iskali stik s Skladom dela, so dobili med drugim tudi odgovor: *Ja, kaj bi pa sploh radi?* Z dodatnim izobraževanjem od aprila dalje ni bilo nič. Pet interesentk, ki jim je bilo obljubljeno plačilo računalniškega tečaja, je le-tega opravilo, vendar potrdil niso dobila, ker tečaj ni bil plačan. In pika na i je tudi to, da je par

delavk delalo ročne izdelke, za kar niso dobile nič. Malica je bila edino plačilo za peturno delo, kvačkanje in izdelavo voščilnic.

V prvi polovici oktobra so udeleženci dejavnosti Sklada dela dobili obvestilo, da bo informacijska pisarna začela z delovanjem. In ko se je nekaj delavcev zateklo po informacije in pomoč, so ugotovili, da še telefona nimajo, kaj šele kakšen računalnik.

Od boga in države smo pozabljeni! so ogorčeni nekateri. *Kdo se norčuje iz nas in kdo je dobil tisti denar. Pravijo, da je bilo za vsakega delavca namenjenih 500 tisoč. Naj bi jih raje nam dali, da si pomagamo. Kje je zdaj naš sindikat, ki nam je obljubljal pomoč in obljube direktorja, ki nam je zagotovil, da bo država dala denar za odpravnine. Če ne bo drugače, bomo poklicali televizijo in širšo javnost seznanili o uspešnosti Skladov dela. Od vsega, kar smo se naučili, smo se naučili napisati prošnjo za delo.*

Ker so bile obtožbe kar hude in ogorčenje delavcev pristno, smo skušali zadevo osvetliti tudi prek Zavoda za zaposlovanje. Tam smo izvedeli, da so res nastopile začetne težave, da so res bili problemi, ker Ministrstvo za delo ni nakazalo denarja, da pa se stvari počasi urejajo.

To pa še ne pomeni, da so udeleženci sklada zadovoljni in da jih je potolažil dopis, ki so ga v začetku oktobra dobili od Sklada dela. V njem jih med drugim opozarjajo na 25-urno tedensko aktivnost, skladno z zaposlitvenim načrtom, pojasnjujejo, da bo izobraževanje možno le v primeru, da obstaja pismo o nameri za zaposlitev delodajalca in v okviru finančnih možnosti sklada. Na koncu pa še izvejo, da morajo, v kolikor so v tem času že našli možnost zaposlitve, o tem obvestiti vodjo informacijske pisarne.

Iz vsega tega so ogorčeni iskanci zaposlitve zaključili: *Ko si bomo torej sami poiskali službo, moramo o tem obvezno obvestiti Sklad dela.*

MiKo

ZDRAVSTVENI KOTIČEK

DEPRESIVNO BOLENJE

Depresija je psihično obolenje, ki lahko prizadene kogarkoli v kateremkoli življenjskem obdobju. Obolenje zajame celega človeka. Nekoliko bolj oblevajo ženske, kot pa moški. Depresija se kaže pri ljudeh z različnimi znaki, ki se lahko med samo boleznijo spreminjajo. Depresija ni posledica človekove šibkosti, zato je ni mogoče premagati le z dobro voljo ali željo. Je torej obolenje, ki zahteva zdravniško pomoč. Navadno depresivni ljudje sami najprej občutijo posamezne znake depresije. Ponavadi gre depresivni bolnik k zdravniku šele takrat, ko se nabere dovolj mučnih težav, ki trajajo dalj časa. Bolnik dostikrat misli, da je telesno bolan, vendar so telesni organi v redu, prizadeta je psihična stran telesa. Včasih mine depresija sama, običajno pa jo je le potrebno zdraviti.

In kakšni so znaki depresije?

Znakov je veliko, zato bi jih težko vse našeli. Vendar so najpogostejši znaki naslednji: žalostno razpoloženje, črnogledost, utrujenost, izguba zanimanja, občutek nemoči, izguba apetita ali pretirana ješčnost, otežena koncentracija, glavobol, prebavne motnje in še in še.

Vzroki za depresijo so različni, vendar so za nastanek pomembni trije dejavniki: prirojene lastno-

sti, pridobljene lastnosti in življenjske okoliščine. Poleg tega danes menijo, da depresijo povzroča moteno ravnotežje nekaterih snovi v možganih. Večja je verjetnost, da bo nekdo zbolel za depresijo, če je ta bolezen že družinsko ali sorodstveno obremenjena. Seveda se sama bolezen ne deduje, temveč se deduje že nagnjenost. Ali bo nekdo to bolezen dobil ali ne, je odvisno tudi od osebnosti in značaja človeka.

Bolezen zdravimo danes z zdravili, lažjo obliko pa tudi s psihoterapijo. Depresivni bolnik si lahko največ pomaga sam, če upošteva navodila zdravnika. Depresivnemu človeku je treba prisluhniti, biti do njega pozoren, ga motivirati, kajti dobro počutje v prijetnem socialnem okolju je del terapije depresivnosti.

Na koncu zaključujemo tematiko o depresiji s trditvijo, da je torej to obolenje, na katerega vplivajo prirojene in pridobljene povzročitelji. Pomembno vlogo imajo za nastanek obolenja socialni dejavniki oz. okolje, v katerem živimo, pri čemer mislimo na družbeno politični sistem, ki dostikrat kroji usodo tako v družbi kot posamezniku. Dokazano je, da je več psihičnih obolenj in tudi depresije tam, kjer so grobo kršene človekove pravice ali kjer posameznik ne more uveljavljati svojih intelektualnih sposobnosti. Zdravje ne pomeni le odsotnost telesnih in psihičnih znakov, temveč pomeni zdravje tudi živeti človeka primerno življenje v prijetnem socialnem okolju. Toda le kje bi to bilo?

Valter Pirtovšek, dr. med.

ŠPORT

Namiznoteniške novice

Ob tednu športa v občini Šoštanj je NTK Spin 1. in 2. oktobra priredil tekmovanje v namiznem tenisu.

1. oktobra je v osnovni šoli KDK potekal za osnovnošolce. Skupaj je bilo prisotnih 30 tekmovalcev. Vodstvo šole nam je v ta namen prijazno odstopilo telovadnico.

Ob tem smo poskrbeli za primerne nagrade, ki so jih bili šolarji še posebej veseli. Spominske plakete, na katerih so bile označene uvrstitve pa je priskrbel predsednik kluba Tone Leber.

Uvrstitve tekmovalcev pa so bile naslednje: 1. Žiga Drev (KDK), 2. Domen Čas (KDK), 3. Marijana Lakič (KDK) in 4. Nataša Todorovič (Velenje).

Med registriranimi igralci, ki jih je bilo osem, pa so bile uvrstitve naslednje: 1. Tomaž Borovnik (SPIN Šoštanj, KDK), 2. Ivana Zera (SPIN Šoštanj, Velenje), 3. Oliver Zera (SPIN Šoštanj, Velenje), 4. Marjan Murn (SPIN Šoštanj, KDK).

2. oktobra pa so v Šoštanju priredili turnir za starejše rekreative, ki se ga je udeležilo 43 tekmovalcev iz osmih občin. Tekmovanja so potekala v treh kategorijah.

Moški do 50 let: 1. Bogdan Simončič

(SPIN Šoštanj), 2. Ivan Zera (SPIN Šoštanj), 3. Spasoje Tešanovič (SPIN Šoštanj) in 4. Marjan Šinkovec (Trbovlje).

Moški nad 50 let: 1. Peter Kralj (Maribor), 2. Franc Bartol (Trbovlje), 3. Mirko Petek (Laško) in 4. Engelberg Rajšp (Maribor).

Ženske: 1. Ivana Zera, 2. Manja Fajdiga in 3. Nina Rehar.

Dvojice: 1. Kralj - Rajšp, 2. Leber - Zera (SPIN Šoštanj) in 3. Bartol-Šinkovec.

29. septembra se je pričela Liga mladih štajerske regije v namiznem tenisu, v kateri sodelujejo naši tekmovalci. Začetek nove sezone so žal pričeli s porazom proti ekipi iz Maribora. Vendar se za razvoj namiznega tenisa v Šoštanju ni bati.

Tudi naši starejši člani ne počivajo in nizajo dobre rezultate skoraj po tekočem traku. 11. 9. so se štirje člani udeležili namiznoteniškega turnirja v Radečah, ob njihovem občinskem prazniku. Dosegli so naslednja mesta: Ivan Zera 1. mesto, Tone Leber pa si je delil 3. mesto med starejšimi člani. Ivana Zera in Oliver Zera pa sta si med mladinci delila 1. mesto.

Tone Leber

ZAČETEK NOVE SEZONE

Naši odbojkarji v drugi državni ligi so začeli s tekmovanjem. In to zelo prepričljivo, saj so v prvem kolu v domači dvorani gladko zmagali.

Šoštanj, 9.10., Šoštanj-Topolšica : Termo Lubnik 3:0

Domačini so zaslužno osvojili tri točke, saj so bili boljši skozi vso tekmo. V prvem in drugem nizu so hitro povedli in znali prednost obdržati do konca. V tretjem nizu pa so popustili, tako da so gostje iz Škofje Loke povedli s 6:12. Vendar pa to ni zadostovalo, saj so Topolščani z zbrano igro v nadaljevanju rezultat obrnili sebi v prid in zmagali.

Črnuče, 16.10., Črnuče : Šoštanj-Topolšica 3:1

Ekipa gostiteljev, ki je znana kot borbeni in nepredvidljivi, je še enkrat presenetila favorizirane nasprotnike. Že prvi niz je bil zelo izenačen in napet vse do konca, kjer so bili domačini bolj zbrani in ga dobili. V drugem so odbojkarji Šoštanja-Topolšice naredili preveč lastnih napak za uspeh, kar pa ne moremo reči za tretjega, saj jim je v celoti pri-

padal in rezultat je bil znižan. V četrtem nizu pa so spet popustili. Domačinom pa sta v ključnem trenutku pomagala tudi sodnika.

Šoštanj 23.10., Šoštanj-Topolšica : Kočevje 3:0

Tako igralci kot tudi gledalci so v domači dvorani pričakovali zmago. In tako je tudi bilo. Čeprav so Topolščani nastopili brez Medveda in bratov Sevnika se jim gostje niso mogli dostojno upreti. Tudi igralci s klopi so z raznovrstno igro v napadu in borbenostjo v polju zlahka dobili. V tekmovanju za naslov pokalnega prvaka Slovenije pa so igralci Šoštanj-Topolšica žal izpadli saj so izgubili z ekipo Granita iz Slovenske Bistrice.

Postava: Medved, Zulič, Hriberšek, Sevnika D. in S., Pavič, Miha-linec, Kugovnič, Bujak, Brišnik, Savinek, Duplišak; trener Pozdniak.

Naslednje kolo bodo domači gostovali v Šempetru, nato pa v domači dvorani z ekipo Ljutomera.

Robi Kugovnič

MLADI PLANINCI NA SLEMENU

Srečanje mladih planincev poteka vsako leto v oktobru in je vedno na drugi lokaciji. Tako mladi planinci in njihovi spremljevalci spoznava-j o tudi malo bolj skrite planinske kotičke v širši celjski regiji. Prvo srečanje, ki je bilo leta 1996 je potekalo na Menini, drugo na Gori Oljki in tretje na Celjski koči.

V soboto, 2. oktobra, je Pokrajinski odbor mladinskih odsekov pred Andrejevim domom na Slemenu organiziral že četrto srečanje mladih planincev iz Savinjskega MDO. Tokrat so se ga udeležili mladi planinci iz šestih planinskih društev iz vseh delov celjske

regije. Skupno je bilo več kot 150 udeležencev iz planinskih društev Dobrovlje-Braslovče, Zabukovica, Mozirje, Rečica ob Savinji, Slivnica pri Celju in Šoštanj.

Program srečanja je vseboval pet družabnih iger, v katerih so lahko sodelovali skoraj vsi udeleženci. Potrebno je povedati, da je v skupnem seštevku družabnih iger zmagalo PD Mozirje, največ mladih planincev pa je bilo iz PD Dobrovlje -Braslovče, kar 71.

Lokacija in točen datum srečanja mladih planincev v prihodnjem letu bosta znana do začetka decembra.

Bojan Rotovnik

ŠOŠTANJSKI KEGLJAČI

Po začetnih neuspehih kaže na bolje

Začela se je druga slovenska liga v kegljanju. Šoštanjski kegljači so že nastopili v Radencih, doma 2. oktobra gostili trboveljskega Rudarja ter gostovali v Žalcu. V prvih dveh kolih niso beležili uspeha, saj so izgubili v gosteh kakor tudi doma, ko jih je v zadnjih lučajih premagala trboveljska ekipa, ki kandidira za vstop v 1. slovensko ligo. Rezultat doma je bil 6:2 za goste.

Več uspeha so imeli v tretjem kolu v Žalcu, ko so z rezultatom 4:4 iztržili prve točke.

Šoštanjčani so pomladili ekipo, zato so začetni neuspehi pričakovani, pravi Ivan Žnidar, predsednik kluba, vendar jim je zadnja igra že prinesla upanje.

Za šoštanjko prvo ekipo nastopajo S. Fidej, Križovnik, Arnuš, Kramer, L. Fidej, Petrovič, Novak in Sotler.

MiKo

ZA ZAČETEK POLOVIČNA USPEŠNOST

Košarkarji Elektre so letošnjo sezono v 1. B SKL začeli s polovično uspešnostjo; po prvih štirih kolih imajo namreč dve zmagi in dva poraza.

V prvem kolu so bili doma uspešni proti ljubljanski ekipi Yuriy Plava laguna. Yuriy, ki je še lani igral v 2. SKL, se je dobro upiral cel prvi polčas, na začetku drugega pa so košarkarji Elektre z delnim izidom 19:2 uspeli tekmo odločiti sebi v prid. Končni rezultat je bil 68:56. Tudi v drugem kolu so košarkarji Elektre igrali v domači dvorani, tokrat proti ekipi Radenska Creativ. Gostje so imeli večino tekme rahlo prednost, 3,9 sekunde pred koncem so vodili s tremi točkami prednosti, vendar je Aleš Milič, letošnja okrepitev Elektre, ki je še lani igral za Radensko, s trojko s svoje polovice igrišča uspel izsiliti podaljšek. V njem so košarkarji Elektre dosegli le tri točke s prostih metov, Radenska pa je odigrala izvrstno in zmagala 85:101. Zaradi poškodbe za Elektro na tej tekmi ni zaigral Muharem Vugdalič.

V tretjem kolu so šoštanjčani prvič gostovali, in sicer v Novi Gorici. Tekma z Goričani je bila izredno izenačena, na koncu pa so bili boljši košarkarji Elektre 74:75. Na tej tekmi pa so bili oslavljeni Goričani, saj so igrali brez Bačarja in Dornika.

V soboto je Elektra v domači dvorani igrala proti ekipi TEN Krško, ki jo vodi priznani trener Vojko Herksel. Gostje so si še v prvem polčasu priigrali neulovljivo prednost - 18:34. Košarkarji Elektre so tekmo izgubili v obrambi. Dovolili so, da se je pri Krškem razigral Zaturski, ki je samo v prvem polčasu dosegel pet trojk. V drugem delu je bila tekma nekoliko bolj izenačena; predvsem zaradi počasnega vračanja v obrambo pa Elektri ni uspelo narediti preobrata, tako da je izgubila 81:88. Bolj kot poraz pa Elektri povzroča skrb poškodba Vladimirja Rizmana, ki mora počivati vsaj tri tedne.

V soboto so v osmini finala slovenskega pokala košarkarji Elektre doma igrali proti Loki Kavi iz Škofje Loke in pričakovano izgubili 57: 86. Elektra je bila v tekmi s člani lige Kolinske enakovreden nasprotnik le v drugi polovici polčasa. Ob odsotnosti Rizmana je bil pri Elektri z 22 točkami najboljši Božič. Zmagovalec tega dvoboja se bo pomeril z zmagovalcem tekme med Savinjskimi Hopsi in Triglavom.

Tjaša Rehar

ŠOŠTANJ - MESTO SVETLOBE IN "DUŠ"

Minilo je skoraj eno leto od zadnjih lokalnih volitev, na katerih smo dobili v svet občine Šoštanj nekaj novih obrazov, župan je ostal isti do svoje smrti. Tudi v krajevnih skupnostih so oz. smo dobili nekaj novih obrazov, in ravno delo v nekaterih me močno moti. Da bom bolj konkreten, v krajevni skupnosti ali kako se že imenuje mestna krajevna skupnost Šoštanj, katere predsednica je mag. Cvetka Tinauer, katera je tudi v svetu občine Šoštanj. Kandidirala je tudi na zadnjih volitvah za županjo in k sreči ni uspela. Pred vrati so pa volitve za novega župana, županjo in kot lahko iz medijev preberemo, bo kandidirala tudi ga. mag. Cvetka Tinauer.

Naj vas spomnim na obdobje pred zadnjimi volitvami, to je med drugim obljubljala delovna mesta, denarno pomoč od države, izgradnjo nove osnovne šole, gospodarski razvoj občine, zagotovitev uravnotežene porabe občinskega proračuna itd. Vendar se vse to in še mnogo drugih stvari ne dela. Mislim oz. sem prepričan, da od kar se je pojavila oz. se vrnila v Šoštanj, gre v mestu vse narobe. Po zaslugi združene liste, katere

je bila svoj čas podpredsednica, je dobila v Ljubljani dobro službo - denar. Tedaj je to stranko v zahvalo zatajila, kar še to počne danes.

Ko se je vrnila v Šoštanj, je pričela s polemiziranjem s Premogovnikom, občino Velenje, katere osebno vidim v dobri luči, in vedo, kako se dela. Zakaj menim, da gre sedaj vse narobe. V zadnjem letu smo v Šoštanju izgubili dva obrata, na katere smo bili svoj čas ponosni, to sta TUŠ in Elkoj, nikjer v medijih pa nisem zasledil, kako se ga. mag. Cvetka Tinauer zavzema za te obrate, kakor je to v obratnem smislu počela s Premogovnikom in Občino Velenje. Zato sem prišel do sklepa, da je vesela, ker propadajo podjetja. Mislija je tudi s svojimi idejami uničiti zdrav kolektiv, kot je Premogovnik, vendar je s tem naredila samo slabo za občino Šoštanj, ni pa ji uspelo uničiti Premogovnika, saj imamo na Premogovniku prave ljudi na pravem mestu. V zadnjem letu, ko je predsednica krajevnih skupnosti Šoštanj, pa ni znala koristno uporabiti denarja, ki ga daje TEŠ. Pričela oz. pričeli so barvati fasade na blok-

ih, namesto da bi pričeli z gradnjo nove osnovne šole, ker osnovni šoli Bibe Roeka potече uporabno dovoljenje leta 2001, in še bi se našlo nekaj bolj koristnih zadev, kot pa ta, da lastnikom stanovanj, kateri so že tako dobili v preteklosti, po tako imenovanem Jazbinskovem zakonu stanovanja skoraj zastoj, še prebarvajo fasade, namesto da bi jih lastniki sami, kakor to počnejo v Velenju. Zato bomo krajani Pristave v krajevni skupnosti Ravne poslali dopis vsem svetnikom in upravi občine Šoštanj, da imamo željo naslednje leto tudi mi barvati fasade na naših hišah, in to na račun davkoplačevalcev, da ne bomo črni in beli davkoplačevalci oz. črnci in belci, kakor so delili bele in črne v Južnoafriški republiki. Zaselek bomo imenovali: "Pristava zaselek Sonca in ljudi". Ko bodo sprejemali proračun za leto 2000, bomo videli, če bodo nam namenili denar pod posebno postavko "Za barvanje fasad na zaselku Pristava" in zanima me, kako bodo glasovali oz. se zavzemali šoštanjski svetniki na čelu z go. mag. Cvetko Tinauer. V Šoštanju se bo pa kmalu uresničila želja, da

BREZ ROKAVIC

vrnejo mestu dušo, in res bo kmalu pod takim vodstvom, kot je ga. mag. Cvetka Tinauer. V Šoštanju ne bo nobenega podjetja, razen TEŠ-a. Ne bomo imeli nove osnovne šole - po izjavi ministra za šolstvo g. dr. Pavleta Zgaga v naslednjem letu nimajo namena pričeti z gradnjo nove osnovne šole nikjer v Sloveniji.

Zato menim, da je še sreča, da je pred leti Premogovnik Velenje zgradil severno obvoznico in da je prirastek otrok v zadnjih letih v Velenju manjši. Tako bomo lahko svoje otroke vozili po severni obvoznici v osnovno šolo v Velenje, ker osnovne šole Bibe Roeka več ne bo.

Mesto Šoštanj pa bo ostalo mesto svetlobe in "Duš" - vendar v pravem pomenu besede. Zato bi apeliral na vse volivce, da dobro premislijo, koga bodo izvolili za novega župana občine Šoštanj. Upravičeno se bojim za prihodnost naše občine, če bi bila ga. mag. Cvetka Tinauer uspešna na volitvah.

Drago Kotnik
občan Občine Šoštanj

IZBOR ZA DRŽAVNO PRVENSTVO

Mladinke PGD Lokovica prve

Regijsko tekmovanje gasilskega podmladka, ki se je odvijalo 26. septembra na letališču v Lajšah, je prineslo več kot zgolj zmagovalce posameznih kategorij in desetih tega dne. Imena zmagovalcev so tudi imena udeležencev državnega prvenstva, ki bo prihodnje leto. Med 52 tekmovalnimi ekipami, ki so tekmovali na regijskem tekmovanju Savinjsko Šaleške regije, so bili tekmovalci razdeljeni v štiri kategorije. Kategorija pionirk in pionirjev je opravljala vajo z brenčami in štafeto, gasilke in gasilci mladinci pa so se preizkusili v vaji z ovirami ter v štafeti na 450 m.

Pri pionirkah so se najbolje odrezale gasilke PGD Andraž II, drugo mesto so zasedle Gomilčanke in tretje PGD Gornji grad. Med pionirji so zmagali gasilci PGD Šentilj, drugo in tretje mesto pa je odšlo v Zg. Savinjsko, v Bočno in Luče.

Med mladinci in mladinkami pa je bil uspeh bolj na strani domačih ekip. Prvo mesto med mladinkami so zasedla dekleta PGD Lokovice, ki nesporno

dokazujejo, da so res dobre (julija so v Avstriji med 113 ekipami 2. mesto), drugo mesto so odnesle Šentiljčanke, na tretje mesto pa so se zopet povzpele domačinke, in sicer dekleta iz PGD Šoštanj. Tudi med mladimi gasilci so nas veselo presenetili mladinci PGD Gaberk na drugem mestu med PGD Gomilsko, ki je bilo prvo, in gasilci iz Grajske vasi, ki so bili tretji.

Organizator regijskega tekmovanja je bila Gasilska zveza Velenje v soorganizaciji PGD Topolšica. Prireditve, ki je bila skrbno načrtovana, je žal motil močan veter, ki je dostikrat vplival tudi na rezultate. Emil Juvan, mentor zmagovalne ekipe mladink iz PGD Lokovica, nam je za primerjavo dal podatek, da so enako vajo v normalnih vremenskih pogojih dekleta opravila v 49 sekundah, na tekmovanju v Lajšah pa v 63 sekundah. Kljub temu je zadovoljen in si želi, da bi se njegova dekleta, kakor tudi vse ekipe Gasilske zveze Velenje, ki bodo drugo leto tekmovali na državnem prvenstvu, kar najbolje odrezale.

MiKo

Mladinke PGD Lokovica

KAOS KOT RED

Imel sem srečo, da mi je pred leti v roke prišla zdaj že kar dobro poznana knjiga, ki skuša dokazati, da se za besedo KAOS skriva pravzaprav najvišja oblika reda v našem vesolju. Če ste to "srečo" imeli tudi vi, boste razumeli, da sem z gornjim naslovom mislil resno. V predgovoru omenjene knjige je neskromno zapisano, da je TEORIJA kaosa pravzaprav ena izmed treh velikih teorij znanosti iztekajočega se stoletja (poleg Einsteinove teorije relativnosti in Heisenbergove kvantne teorije).

Poenostavljeno, z enim stavkom zaobjeto bistvo sicer vseobsegajoče teorije o skritem redu, bi se lahko glasilo, da gre za spoznanje o popolni medsebojni soodvisnosti vseh dogajanj v vesolju, ki je kljub neskončno zapleteni, nam zaenkrat še nerazumljivi podobi, v osnovi grozljivo enostavna. Najboljša ilustracija za ponazoritev teorije je zame kar računalnik sam, ta neverjetno hitro razvijajoči se stroj, s katerim tudi pišem ta tekst. Kompleksnost računalniških čipov je vedno bolj podobna kompleksnosti naših možganov, pa čeprav celotno delovanje računalnika temelji na preprosti binarni kodi (JE-NI napetost). Tudi navidez kaotični svetovni splet (internet) je le kompleksna oblika prenosa preprostih signalov, v osnovi enaka starim telegrafom, s katerimi so to počeli s pritiskom na tipko in morsejevo abecedo (pika,črta,...). Ta preprosta dvojnost JE - NI (pika-črta, plus-minus, dobro-zlo, svetloba-tema, jing-jang, biti ali ne biti,...) je temelj vsega nam znanega, če hočete, tudi tistega skritega pod besedo bog.

Teorija kaosa je relativno mlada. Njena spoznanja zelo počasi prodirajo v vsakdanje življenje, kaj šele v šole. Ker gre za splošno teorijo, ki obravnava praktično vsa področja človekovega spoznavanja, jo je težko prepoznati, tudi ko jo srečate na sicer znanem področju. Ker se moj okvir pisanja bolj ali manj vrti okoli UREJANJA prostora, me seveda v prvi vrsti zanima, kje v prostoru velja iskati zakonitosti kaosa. Najprej sem na zadnje čase vedno bolj številnih seminarjih opazil, da nekateri eminentni strokovnjaki za urejanje prostora v svojih predavanjih uporabljajo "čudne" besede, značilne za druge strokovne kroge (fraktalnost, razpršenost, koagolacija, apokomptura, sinergija, zgoščevanje). Gre za nove pojme, ki nedvomno priznavajo dejstvo, da se prostora sploh ne da več opisati, kaj šele urejati na klasičen način, značilen za urejanje industrijskih mest, kjer je bila glavna naloga organizacija nemotene produkcije blaga in redne reprodukcije delovne sile (delitev mesta na cone: spalna naselja, industrijske cone, rekreacijske cone,...). Vedno več je tudi tistih, ki so postali tolerantni do neorganizirane razpršene gradnje posameznih objektov, ki ne pozna več pojma CENTER mesta, temveč le z avtomobilom lahko dostopne NAKUPOVALNE CENTRE (Spar, Bauhaus, BTC,...). Problem je torej v razumevanju reda, saj je današnja nekontrolirana rast naselij lahko ocenjena kot spontana, kaotična ali pa urejena po nekem notranjem tržnem redu, ki vendarle usmerja razvoj sodobnih mest, čeprav cilja tega razvoja dejansko nihče več ne pozna.

Se vam ne zdi, da v posmoderni dobi vsesplošne globalizacije trga, v kateri danes živimo, postaja kaos kot edini red? Velikih zgodb, ki so jih sproducirale različne ideologije (komunizem, fašizem, nacizem, socializem, verski fanatizem vseh ver,...) je konec. To pa ne pomeni, da se je človek s svojimi idejami (ideologijami) prenehal boriti s kaosom oz. naravnim redom, ki počasi dobiva vojno. Ta vojna je bila tako ali tako izgubljena že v naprej, saj je vsak boj proti zakonom "narave" dolgoročno izgubljen. A posamezne bitke se na lokalni ravni, hvalabogu, še bijejo. S poznavanjem zakonitosti kaosa bo seveda boj za bolj urejeno mesto imel več možnosti za uspeh.

Bo občinska stavba ostala brez pošte?

Tudi na željo po prestavitvi POŠTNEGA URADA k bencinski črpalki lahko gledamo v luči tolerance do razpršenosti mestnih funkcij, torej trendu, ki se dogaja v vseh svetovnih mestih. Po drugi strani pa ni nobenih realnih argumentov za tako početje vodstva pošte. Po izjavi občinske uradnice je sklepati, da vzrok za selitev ne more biti v visoki najemnini prostorov, kjer se poštni urad nahaja danes, po mojem mnenju na primerni lokaciji. Ni pa jasno, zakaj je v predlog spremembe zazidalnega načrta ("ZN kare ob Paki" - predvidoma v naslednjih dneh javno razgrnjen), ki ga financira občina, vnešena tudi spremenjena NAMEDBOST prilijča druge polovice bloka in poštni urad. Ali občina tako rešitev podpira ali pa je le pasivna do UREJANJA prostora, ki je njena glavna pristojnost, niti ni pomembno. Prestavitve pošte na neprimerno lokacijo namreč ne more biti v interesu občanov, uporabnikov pošte niti kupcev bodočih stanovanj v bloku, ki jih bodo z avtomobili motili bodoči obiskovalci pošte.

Skratka, na lokalni ravni, zlasti v Šoštanju, ki se je nehal razvijati takrat, ko je bil razvoj ostalih industrijskih mest na razcvetu, se je po moje treba proti kaosom še upirati, z redom seveda. Šele ko bodo zaključene nekatere klasične oblike urejanja mesta (na primer celovit urbanističen načrt mesta) in s tem uresničeni nekateri tržni pogoji za preživetje mesta, se bo Šoštanj lahko PREDAL splošnemu toku svetovnih trendov. Če se bo predal prehitro, ga bo tok poljubno premetaval, dokler ne bo utonil v morju globalizacije, še preden se bo sploh razvil.

Edi VUČINA

PESTER ZAČETEK

Maese september je bil za učence in delavce OŠ Bibe Röcka zelo pester. Veliko je bilo dejavnosti, pri katerih so pod mentorstvom svojih učiteljev sodelovali učenci naše šole. Najštevilčnejša so bila športna tekmovanja, kjer so učenci dosegli vidne rezultate.

Na igriščih ob restavraciji Jezeru je 15. 9. potekalo medobčinsko tekmovanje v odbojki na mivki, kjer so fantje zasedli 3. mesto, dekleta pa so postala medobčinske prvakinje in si s tem pridobile pravico nastopa na polfinalnem tekmovanju. To je potekalo 27. 9. v Mariboru, kjer je nastopilo deset ekip iz Prekmurja, Maribora, Celja in s Koroške. Odbojkarice OŠ Bibe Röcka so osvojile odlično 4. mesto, v finalni del tekmovanja pa sta se uvrstili prvouvrščeni ekipi.

Učenci in učence OŠ Bibe Röcka so se izkazali tudi kot dobri atleti. Na ekipnem atletskem tekmovanju, ki je bilo 22. 9. v Velenju, so dosegli rezultate, ki jih je potrebno omeniti: 1. mesto v teku na 60 m - Špela Škole (8,3), 1. mesto v skoku v daljavo z zaletom - Danjana Bovha (457), 1. mesto v teku na 1000 m - Silvo Potočnik (3,08), 1. mesto v skoku v daljavo z zaletom - Sandi Usar (526), 2. mesto v teku na 300 m - Matjaž Verbič, 1. mesto štafeta 4 x 100 m fantje: Matjaž Verbič, Sandi Usar, Nejc Polovšak, Gorazd Krivanek (50,7). Ob koncu tekmovanja so v skupnem seštevku tako dečki kot deklice zasedli odlično 2. mesto. Ta uvrstitev jim je omogočila sodelovanje na polfinalnem ekipnem atletskem tekmovanju, ki je bilo 30. 9. v Celju. Poudariti je treba, da so za skupni uspeh zaslužni prav vsi nastopajoči učenci, ki so pridno in po svojih najboljših močeh zastopali ime OŠ Bibe Röcka.

Učenci od 1. do 5. razreda OŠ Bibe Röcka so 20. 9. preživeli skupaj s Piko,

Rakitna po RAKITNI

✓ užno od Ljubljane, nekajkrat obiskana, a vedno znova prijetna, zanimiva in nepozabna! V tem kraju šola v naravi združuje učenje, ustvarjalnost in zabavo.

Sedmošolci jo z enkratnimi utrinki predstavimo starem in učiteljem...

Predavanja in praktični primeri nudenja prve pomoči.

Predavalnica je bila čisto mirna. Učenci smo sedeli in opazovali reševalca, kako sta pripravljala lutko. Glava, vrat in telo do pasu. »Ojoj, sedaj sva medve na vrsti.« sem rekla prestrašeno. Gazo sem dala na usta, glavo nazaj... Prva sem vpihnila v lutko. Prsni koš se ji je dvignil, pri masaži pa se ji je vbočil. »Ali delam prav?« sem se spraševala. Vse se je srečno izteklo...

Sreda, popoldne in zvečer.

- Mislíš prsto plezanje, lokostrelstvo in plesne?

- Da, ampak... ob tabornem ognju.

VESELI POPOLDAN

V petek, 11. oktobra, je potekal pred šolo KDK *Veseli popoldan* pod vodstvom društev prijateljev mladine Šoštanj in Topolšica. Bilo je lepo sončno vreme. Imeli smo pet miz in pri vsaki so bili pripomočki za ustvarjanje. Ta veseli dan se je vpel med 15. in 17. uro. Ko sem si najprej vse pogledala, sem že takoj vedela, da se bomo imeli lepo. Pri prvi mizi sem si naredila rožico z velikim trebuškom, pri drugi prečudovite ogrlice vseh barv, tretja je bila namenjena tistim, ki so hoteli imeti dolge verižice iz makaronov. In pri četrti mizi mi je bilo najbolj všeč. Lahko si naredil zapestnico in

prstan iz barvne pene. Pri peti mizi sem naredila lep izdelek iz sena. Naredila sem namreč možička z dolgim jezičkom. Vsem je bil všeč. Šesta miza pa je bila za tiste, ki so hoteli presenetiti svoje starše s čestitkami. Bile so v obliki ribe. Zelo žal mi je bilo, da je nisem uspela narediti, ker me je prehitel čas. Bila sem zelo vesela, ker je bilo veliko mojih sošolk in prijateljic. Ko so se delavnice končale sem bila žalostna, čeprav je vse skupaj potekalo celi dve uri. Vem, da tega dneva ne bom pozabila.

Anja Zidarn, 5.b

ŠOLSKE

maničke

Učenci so uspešni tudi na kulturnem področju. **Luka Vrabčič, Matic Vrabčič in Jernej Župevc** so se udeležili Male Napotnikove kiparske kolonije v Zavodnjah. V kratkem programu ob zaključku le-te pa sta ob spremljavi kitare zapeli **Petra Radoja** in **Aleksandra Carnik**. Petra Radoja je s svojim odličnim pevskim nastopom navdušila tudi na karaokah na Mednarodnem celjskem sejmu, kjer si je 15. 9. v močni konkurenci pripela 2. mesto.

člani gledališke skupine Bibe OŠ Bibe Röcka, ki so kar dvakrat nastopili s svojo otroško igro Pištek. Otroci osnovnih šol iz Ljubljane, ki so si predstavi ogledali, so bili navdušeni, mlade živahne igralce pa so nagradili z aplavzom.

V mesecu septembru so se učenci od 5. do 8. razreda preizkusili še na šolskem tekmovanju iz logike.

Takšen je bil naš začetek novega šolskega leta. Lahko rečemo, da zelo uspešen. Podobnih rezultatov si želimo v nadaljevanju in upamo, da se bodo želje tudi uresničile.

Mladi novinarji OŠ Bibe Röcka Šoštanj

- Skavti! Zelo mi je bilo všeč preživetje v naravi.

- Meni tudi, vendar še bolj sem uživala v skavtskih igrah.

Zabava.

Kako smo peli in plesali! V igrici pa sta čarovnici Cmerkavčka spremenili v Smehavčka in vsi smo se smejali...

Zadnji večer je tiho spletel prijateljske vezi med oddelki sedmega razreda.

Zapisalo se je...

Ker vse se to ujema,

je Rakitna prava rima.

Za konec bi dodala še to,

da je b'lo zelo lepo!

A kaj bi še govorili... Obiščite Rakitno in jo boste doživeli!

Sedmošolci in njihove razredničarke
OŠ Karla Destovnika Kajuha Šoštanj

GABERKE DOSEGLE 3. MESTO NA REGIJSKEM TEKMOMANJU

Dne 25. 9. je bilo v Gaberkah veselo. Dekleta gasilke, članice A skupine iz Gaberk so na tekmovanju Savinjsko-Šaleške regije dosegle 3. mesto s skupno 850,8 točkami. Prve so bile Braslovčice z 861 točkami.

V ekipi so bile: Sandra Zajc, Sabina Ramšak, Mojca Slamek, Darja Šumah, Nataša Hudej, Urška Vovk, Anita Sovič, Vlasta Ramšak, Katja Župevc. Mentor desetine je bil Pavel Župevc, sodnik pa Jože Borovšek. Prisoten je bil tudi predsednik PGD Karel Judež. Doma so tekmovanje zaključili ob dobrem

prigrizku. Manjkalo pa ni tudi razigranosti in smeha, saj so se šle članice pred tekmovanje staviti, da dober rezultat zaključijo s krstom v bazenu. Mentor Pavel Župevc je besedo držal in skočil oblečen v vodo.

M. R.

N A R O Č I L N I C A

NAROČAM MESEČNIK LIST OBČINE ŠOŠTANJ

IME _____ PRIIMEK _____

NASLOV _____

LETNA NAROČNINA 1000 SIT

Izdaja: OBČINA ŠOŠTANJ • Naslov: Trg bratov Mravljak 7, p.p. 4, 3325 Šoštanj • tel.: (063) 883-001, 40-310 • Odgovorna urednica: URŠULA MENIH • Uredništvo: JOŽICA ANDREJC, IDA JELENKO, PETER RADOJA, PETER TURINEK, EDI VUČINA, BRANKO VALIČ • Oblikovanje: MARKO MARINŠEK • Lektoriranje: URŠULA MENIH • Tisk: TISKARNA VELENJE d. d.

Tiskano na recikliranem papirju